

Brüssel, 25.5.2016
COM(2016) 287 final

2016/0151 (COD)

Ettepanek:

EUROOPA PARLAMENDI JA NÕUKOGU DIREKTIIV,

millega muudetakse direktiivi 2010/13/EL audiovisuaalmeedia teenuste osutamist käsitlevate liikmesriikide teatavate õigus- ja haldusnormide koordineerimise kohta, et võtta arvesse muutuvat turuolukorda

(EMPs kohaldatav tekst)

{SWD(2016) 168 final}

{SWD(2016) 169 final}

{SWD(2016) 170 final}

{SWD(2016) 171 final}

SELETUSKIRI

1. ETTEPANEKU TAUST

• Ettepaneku põhjused ja eesmärgid

Audiovisuaalmeedia maailm muutub kiiresti televisiooni ja interneti kaudu levitatavate teenuste üha suurema lähenemise tõttu. Tarbijad kasutavad üha rohkem tellitavat infosisu nutitelerite ja internetiühendusega telerite ning kaasaskantavate seadmete abil. Eelkõige noored tarbijad vaatavad internetis videoid, sealhulgas kasutaja loodud infosisu. Traditsiooniline ringhääling ELis on jätkuvalt tugev vaatajate arvu, reklaamitulu ja infosisusse tehtavate investeeringute seisukohast (ligikaudu 30 % tuludest). Samas on tekkimas uued ärimudelid. Ringhäälinguorganisatsioonid laiendavad oma tegevust veebi ning uued osalejad, kes pakuvad audiovisuaalse sisu interneti kaudu (näiteks tellitava videoteenuse osutajad ja videote jagamise platvormid), on muutumas tugevamaks ja konkureerivad sama vaatajaskonna pärast. Samas kehtivad teleringhäälingule, tellitavatele videoteenustele ja kasutaja loodud infosisule erinevad eeskirjad ja erinev tarbijakaitse tase.

Euroopa digitaalse ühtse turu strateegias¹ kutsutakse ajakohastama audiovisuaalmeedia teenuste direktiivi², et kajastada kõnealuseid muudatusi turul, tarbimises ja tehnoloogias. Selles nõutakse, et komisjon keskenduks audiovisuaalmeedia teenuste direktiivi kohaldamisalale ning kõigi turuosaliste suhtes kohaldatavate normide olemusele³ (eelkõige Euroopa päritoluga teoste edendamise seotud eeskirjad⁴), alaealiste kaitsele ja reklaamieeskirjadele.

Selle kohustuse kohaselt ning kooskõlas parema õigusloome nõuetega⁵ tegi komisjon järelhindamise (mida nimetatakse ka õigusloome kvaliteedi ja tulemuslikkuse programmi hindamiseks). Ta hindas audiovisuaalmeedia teenuste direktiivi tulemuslikkust, tõhusust, asjakohasust, sidusust ja ELi lisaväärtust ning määras kindlaks valdkonnad, kus on lihtsustamisvõimalusi, kahjustamata seejuures audiovisuaalmeedia teenuste direktiivi eesmärkide saavutamist.

• Kooskõla poliitikavaldkonnas praegu kehtivate õigusnormidega

Nõukogu direktiiv 89/552/EMÜ, nagu seda on muudetud direktiividega 97/36/EÜ ja 2007/65/EÜ ning nagu see on kodifitseeritud direktiivis 2010/13/EL (audiovisuaalmeedia teenuste direktiiv), hõlmab nii teleringhäälingu kui ka tellitavate audiovisuaalmeedia teenuste eeskirju. Käesolevas ettepanekus võetakse arvesse audiovisuaalvaldkonnas alates

¹ Komisjoni teatis „Euroopa digitaalse ühtse turu strateegia“, 6. mai 2015, COM(2015) 192 (final), http://ec.europa.eu/priorities/digital-single-market/docs/dsm-communication_en.pdf

² Euroopa Parlamendi ja nõukogu 10. märtsi 2010. aasta direktiiv 2010/13/EL audiovisuaalmeedia teenuste osutamist käsitlevate liikmesriikide teatavate õigus- ja haldusnormide koordineerimise kohta (audiovisuaalmeedia teenuste direktiiv)

³ Täpsemalt on digitaalse ühtse turu strateegias märgitud, et „Komisjon uurib, kas praegu ringhäälingu- ja tellitavate teenuste suhtes kohaldatavate normide süsteemi tuleks kohandada. Komisjon uurib ka seda, kas normide praegust reguleerimisala tuleks laiendada, et hõlmata uusi teenuseid ja turuosalisi, mida või keda ei peeta praegu direktiivi audiovisuaalmeedia teenuse määratlusele vastavaks, ja/või teenusepakkujaid, kes jäävad väljapoole direktiivi praegust geograafilist kohaldamisala.“

⁴ Digitaalse ühtse turu strateegias on samuti märgitud, et „Lisaks tegeleb komisjon meetmetega, mis propageeriksid tellitavate videoteenuste platvormides Euroopa teoste katalooge.“

⁵ Audiovisuaalmeedia teenuste direktiivi hindamisest õigusloome kvaliteedi ja tulemuslikkuse programmi raames teatati komisjoni talituste töödokumendis „REFIT: Initial results of the mapping of the *acquis*“ (Õigusloome kvaliteedi ja tulemuslikkuse programm: liidu õigustiku kaardistamise esialgsed tulemused) (SWD(2013) 401 (final)) ning see on osa komisjoni 2015. aasta tööprogrammist (16. detsembri 2014. aasta dokumendi COM(2014) 910 (final) 3. lisa).

audiovisuaalmeedia teenuste direktiivi viimasest läbivaatamisest toimunud muutusi eesmärgiga tagada, et kõnealuses direktiivis esitatakse ajakohane, paindlik ja tulevikku suunatud õigusraamistik.

- **Kooskõla muude liidu tegevuspõhimõtetega**

Käesolev ettepanek täiendab olemasolevaid ELi õigusakte, eelkõige e-kaubanduse direktiivi 2000/31/EÜ, direktiivi 2003/33/EÜ tubakatoodete reklaami ja sponsorluse kohta, direktiivi 2005/29/EÜ ebaausate kaubandustavade kohta ning direktiivi 2011/92/EL laste seksuaalse kuritarvitamise ja ärakasutamise ning lasteporno vastase võitluse kohta.

2015. aasta detsembris võttis komisjon vastu Euroopa juurdepääsetavuse akti ettepaneku,⁶ milles kehtestatakse juurdepääsetavuse nõuded mitmesugustele toodetele ja teenustele, sealhulgas audiovisuaalmeedia teenustele. Seetõttu ei käsitleta audiovisuaalmeedia teenuste direktiivi läbivaatamise raames juurdepääsetavuse küsimust.

E-kaubanduse direktiiv 2000/31/EÜ

Kehtivat audiovisuaalmeedia direktiivi ei kohaldata videote jagamise platvormidel pakutavale kasutaja loodud infosisule, kuna videote jagamise platvormide teenuseosutajatel ei ole sageli toimetust vastutust nendel platvormidel talletatava infosisu eest. Mitmel juhul kohaldatakse kõnealuste teenuste suhtes e-kaubanduse direktiivi, kuna nende puhul on tegemist infoühiskonna teenustega.

E-kaubanduse direktiivis ei nõuta, et vahendajad jälgiks nende talletatud infosisu, selles isegi keelatakse liikmesriikidel üldise jälgimiskohustuse kehtestamine või ebaseaduslikku tegevust näitavate faktide otsimine (artikkel 15). E-kaubanduse direktiivi kohaselt on vahendajad ning täpsemalt teabe talletamise teenuste osutajad vabastatud enda talletatava teabe eest vastutamisest (artikkel 14). Teenuseosutajaid saab käsitada teabe talletamise teenuse osutajatena e-kaubanduse direktiivi tähenduses ainult juhul, kui nad ei ole kõnealusest teabest teadlikud ega oma selle üle kontrolli. See vastutusest vabastamine on võimalik ainult juhul, kui teenuseosutajad tagavad, et ebaseadusliku infosisu kindlaks määramise korral tõkestavad nad kiiresti sellele juurdepääsu või kõrvaldavad selle.

Käesolev ettepanek täiendaks e-kaubanduse direktiivi teatavates punktides, nagu on selgitatud punktis 5 allpool, mõjutamata seejuures e-kaubanduse direktiivi eespool nimetatud sätteid ja selle artiklit 3, mis käsitleb siseturgu.

Direktiiv 2003/33/EÜ tubakatoodete reklaami ja sponsorluse kohta

Direktiiviga 2003/33/EÜ keelatakse ajakirjanduses ja teistes trükistes, raadios ja infoühiskonna teenustes sigarettide ja teiste tubakatoodete reklaam. Samuti keelatakse tubakafirmadel sponsida raadioprogramme ja riigipiire ületavaid üritusi. Lisaks sellele on direktiivi 2003/33/EÜ põhjenduses 14 selgitatud, et audiovisuaalmeedia teenuste direktiiviga keelatakse ringhäälinguteenuste puhul sigarettide ja muude tubakatoodete kõik audiovisuaalsete äriliste teadaannete vormid. Kõnealuseid piiranguid on edasiste muudatuste abil laiendatud hõlmama kõiki audiovisuaalseid ärilisi teadaandeid, sealhulgas sponsorlust ja tootepaigutust audiovisuaalmeedia teenustes (audiovisuaalmeedia teenuste direktiivi artikli 9 lõike 1 punkt d, artikli 10 lõige 2 ja artikli 11 lõike 4 punkt a). Peale selle kohaldatakse

⁶ COM(2015) 615 (<http://eur-lex.europa.eu/legal-content/ET/TXT/?uri=COM%3A2015%3A615%3AFIN>)

direktiivi 2014/40/EL (tubaka- ja seonduvate toodete tootmise, esitlemise ja müügi kohta)⁷ artikli 20 lõike 5 punkti e kohaselt audiovisuaalmeedia teenuste direktiivis kehtestatud tubakatoodetega seotud teadaannete keeldusid ka elektrooniliste sigarettide ja täitepakendite suhtes. Tubaka- ja seonduvate toodete äriliste teadaannete keeldu tuletatakse meelde käesoleva direktiivi ettepaneku põhjenduses.

Ebaausate kaubandustavade direktiiv 2005/29/EÜ

Ebaausate kaubandustavade direktiiv on peamine õigusakt, mis reguleerib ettevõtja ja tarbija vahelisi kaubandustavasid, näiteks eksitavat reklaami ELis. Seda kohaldatakse kõikide ettevõtja ja tarbija vaheliste kaubandustavade suhtes enne tehingu toimumist, selle ajal ja pärast seda veebis ning veebiväliselt.

Ebaausate kaubandustavade direktiivis on kehtestatud kolm järgmist tarbijakaitse taset:

- (1) must nimekiri 31 konkreetsest kaubandustavast, mis on keelatud kõigil juhtudel;
- (2) eksitavad ja agressiivsed kaubandustavad, mida tuleb hinnata juhtumipõhiselt;
- (3) ametialase hoolikusega vastuolus olevate ebaausate kaubandustavade üldine keeld, mida hinnatakse juhtumipõhiselt.

Direktiiv 2011/92/EL, mis käsitleb laste seksuaalse kuritarvitamise ja ärakasutamise ning lasteporno vastast võitlust

Laste seksuaalse kuritarvitamise ja ärakasutamise ning lasteporno vastast võitlust käsitleva direktiiviga ühtlustatakse liidus kuriteod, mis on seotud laste seksuaalse kuritarvitamise ja ärakasutamise ning lastepornoga. Sellega kehtestatakse samuti miinimumkaristused.

• Kooskõla rahvusvahelisest õigusest tulenevate kohustustega

ELi 21 liikmesriiki on 1989. aasta piiriülese televisiooni Euroopa konventsiooni (CETS nr 132) osalised, mida muudeti 1998. aasta protokolliga. Euroopa Liit ei ole konventsiooni osaline.

Konventsioon võimaldab osalistel kohaldada rangemaid või üksikasjalikumaid eeskirju programmeerimise suhtes, mida ringhäälinguorganisatsioonid oma jurisdiktsioonis edastavad.

Selles ulatuses, milles mõned kehtivad audiovisuaalmeedia teenuste direktiivi eeskirjad on konventsiooni eeskirjadest leebemad, võib audiovisuaalmeedia teenuste direktiivi eeskirjade rakendamine konventsiooni osalisteks olevate ELi liikmesriikide poolt juba iseenesest põhjustada teatavaid erinevusi ELi liikmesriikide vahel, olenevalt sellest, kas nad on konventsiooni osalised ja peavad täitma oma rahvusvahelisi kohustusi. See kehtiks ka käesolevas ettepanekus sisalduvate teatavate muudatuste puhul, millega lisatakse audiovisuaalmeedia teenuste direktiivi täiendavad eeskirjad, mis on konventsiooni eeskirjadest leebemad.

Audiovisuaalmeedia teenuste direktiiviga hõlmatud küsimustes on liit omandanud ainupädevuse rahvusvaheliste lepingute sõlmimiseks. Konventsioonist tulenevate kohustuste mis tahes muutmine nõuaks seega liidupoolsete meetmete võtmist.

⁷ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 3. aprilli 2014. aasta direktiiv 2014/40/EL tubaka- ja seonduvate toodete tootmist, esitlemist ja müüki käsitlevate liikmesriikide õigus- ja haldusnormide ühtlustamise kohta ning millega tunnistatakse kehtetuks direktiiv 2001/37/EÜ (ELT L 127, 29.4.2014, lk 1).

2. ÕIGUSLIK ALUS, SUBSIDIAARSUS JA PROPORTSIONAALSUS

• Õiguslik alus

Audiovisuaalmeedia teenuste direktiiv tugineb ELi volitustele koordineerida liikmesriikide õigusakte, et tagada siseturul teenuste osutamise vabadus (Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 53 lõige 1 koostoimes Euroopa Liidu toimimise lepingu artikliga 62).

• Subsidiaarsus (ainupädevusse mittekuuluva valdkonna puhul)

Audiovisuaalturu ELi-ülene mõõde suureneb pidevalt, eelkõige veebi osakaalu suurenemise tõttu ja telekanalite rahvusvahelisemaks muutumise tõttu. 2013. aasta lõpus loodi ELis 5 141 telekanalit (arvestamata kohalikke kanaleid ja otsepakkumise saateid). Neist peaaegu 1 989 on suunatud välisurgudele (kas ELi piires või ELi väliselt). See osakaal suurenes 28 %-lt rakendamise aastal (2009. aasta) 38 %ni 2013. aastal. Tellitavate videoteenuste puhul on keskmiselt 31 % liikmesriigis saada olevatest tellitavatest videoteenustest loodud teises ELi riigis (2015. aasta seisuga). See toetab ELi sekkumise jätkuvat lisaväärtust.

Ettepanek vastab nii subsidiaarsuse kui ka proportsionaalsuse põhimõttele, säilitades üldiselt minimaalse ühtlustamise lähenemisviisi ja parandades eranditega ja kõrvalehoidumisega seotud mehhanisme. See võimaldab liikmesriikidel võtta arvesse olukorda oma riigis. Liikmesriigid on tegelikkuses võtnud vastu rangemaid eeskirju, eelkõige seoses tellitava audiovisuaalmeedia teenuse määratluse, riigi reguleerivate asutuste loomise, Euroopa päritoluga teoste edendamise, alaealiste kaitse ning äriliste teadaannetega.

Võttes arvesse, et audiovisuaalmeedia teenuste direktiivis on kehtestatud minimaalne ühtlustamine, saab olemasolevaid eeskirju lihtsustada ainult ELi tasandil.

Audiovisuaalmeedia direktiivi kohaldamisala videote jagamise platvormidele laiendamise puhul tagatakse ELi meetmetega järjepidevus kõnealuse direktiiviga juba hõlmatud teenustega. Maksimalne ühtlustamine selles valdkonnas takistab riiklikust sekkumisest põhjustatud mis tahes tulevast killustatust.

• Proportsionaalsus

Nagu eespool on märgitud, vastab ettepanek minimaalse ühtlustamise lähenemisviisi ja koostöömehhanismide säilitamise kaudu proportsionaalsuse põhimõttele.

• Vahendi valik

Kavandatud direktiivis soovitatakse kasutada kaasreguleerimist ja enesereguleerimist, eelkõige seoses alaealiste kaitsega, vihakõne vastase võitlusega ja äriliste teadaannetega. Niisugust korda peetakse peamiste sidusrühmade seas laialdaselt aktsepteerituks ja sellega nähakse ette tulemuslik jõustamine.

3. JÄRELHINDAMISTE, SIDUSRÜHMADEGA KONSULTEERIMISE JA MÕJU HINDAMISTE TULEMUSED

• Praegu kehtivate õigusaktide järelhindamine või toimivuse kontroll

Üldine järeldus on, et audiovisuaalmeedia teenuste direktiivi eesmärgid on siiani asjakohased. Hindamise käigus leiti, et päritoluriigi põhimõte on võimaldanud töötada välja audiovisuaalmeedia teenused ja tagada nende vaba ringluse ELis, säilitades õiguskindluse, ning selle tulemusel on vähenenud teenuseosutajate nõuetele vastamise kulud ja suurenenud tarbijate valikuvõimalused.

Õigusloome kvaliteedi ja tulemuslikkuse programmi hindamise raames jõuti järeldusele, et on lihtsustamisvõimalusi, eelkõige nn päritoluriigi põhimõtte (s.o kriteeriumid, mille alusel määratakse kindlaks teenuseosutajate suhtes kohaldatav jurisdiktsioon ning erandid ja koostöömenetlused, mis piiravad vastuvõtmise ja taasedastamise vabadust konkreetsetel juhtudel) ning teatavate äriliste teadaannete eeskirjade kohaldamist toetavate menetluste puhul. Teatavad muud eeskirjad ei ole enam sobilikud poliitikaeesmärkide saavutamiseks, eelkõige turul toimunud muutuste ja vaatamisharjumuste muutuste tõttu. Direktiivi lihtsustatakse samuti, viies kooskõlla alaealiste kaitse eeskirjad teleringhäälingu ja tellitavate teenuste puhul.

- **Konsulteerimine sidusrühmadega**

2013. aastal avaldas komisjon roheline raamatu⁸ „Valmistumine audiovisuaalmaailma täielikuks ühtesulandumiseks: kasv, looming ja väärtused“ ning kutsus sidusrühmi jagama oma arusaama muutuva meediamailma ja piirideta interneti kohta, eelkõige seoses turutingimuste, koostalitlusvõime ja taristuga ning mõjuga ELi eeskirjadele. Rohelise raamatu tulemusi on kajastatud tagasisidedokumendis ja vastuste kommenteeritud kokkuvõttes, mille komisjon avaldas 2014. aasta septembris⁹.

Audiovisuaalmeedia teenuste direktiivi praegust läbivaatamist silmas pidades korraldas komisjon avaliku konsultatsiooni¹⁰ nimetusega „Audiovisuaalmeedia teenuste direktiiv – 21. sajandi meediaraamistik“, mis toimus 6. juulist 30. septembrini 2015.

Tuleviku poliitikavalikutega seotud peamised tulemused olid järgmised:

- eri sidusrühmade arusaamade kattumine seoses vajadusega teha direktiivi kohaldamisala käsitlevates eeskirjades võimalikke muudatusi, kuigi sidusrühmade hulgas puudus ühine seaduspära või selgus edasise tegutsemisviisi kohta;
- arusaamade kattumine riigi reguleerivate asutuste sõltumatuse tagamise vajaduse kohta;
- eri sidusrühmad toetasid praeguse olukorra säilitamist seoses päritoluriigi põhimõttega; edastamiskohustus/leitavus; juurdepääsetavus puuetega inimestele; eeskirjad ühiskondlikult oluliste sündmuste ja lühiuudiste edastamise ning vastulause esitamise õiguse kohta;
- sidusrühmade hulgas puudub selge üksmeel seoses äriliste teadaannete, alaealiste kaitse ja Euroopa päritoluga teoste edendamise.

Eri osalejate rühmade puhul ilmneseid järgmised seaduspärad.

- Märkimisväärne osa ringhäälingusektori esindajatest kutsus üles tagama võrdsed võimalused kas uute teenuste reguleerimise ja/või olemasolevate eeskirjade suurema paindlikkuse tagamise kaudu.
- Tarbijaorganisatsioonid kutsusid muutma rangemaks eeskirju, mis on audiovisuaalmeedia teenuste direktiivis kehtestatud vaatajate ja eelkõige haavatavate vaatajate kaitseks.

⁸ <http://ec.europa.eu/digital-agenda/en/news/consultation-green-paper-preparing-fully-converged-audiovisual-world-growth-creation-and-values>

⁹ <https://ec.europa.eu/digital-agenda/en/news/publication-summaries-green-paper-replies>

¹⁰ <http://ec.europa.eu/digital-agenda/en/news/public-consultation-directive-201013eu-audiovisual-media-services-avmsd-media-framework-21st>

- Interneti, telekommunikatsiooni ning info- ja kommunikatsioonitehnoloogia (IKT) sektorid kutsusid hoiduma täiendavast reguleerimisest, et kaitsta innovatsiooni.
- Audiovisuaaltööstus nõudis, et rangemaks muudetaks eeskirjad, mille eesmärk on edendada Euroopa päritoluga teoseid kõigi audiovisuaalmeedia teenuste raames.

- **Eksperti arvamuste kogumine ja kasutamine**

Komisjon tugines järgmisele asutusevälisele ekspertiabile.

- Poliitikasoovitused **teistelt ELi institutsioonidelt**, eelkõige Euroopa Parlamendilt¹¹, nõukogult¹², Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomiteelt¹³ ning Regioonide Komiteelt¹⁴.
- **Teabe kogumine audiovisuaalmeedia teenuste direktiiviga kaasneva kulu ja sellest saadava tulu kohta**¹⁵ Küsimustiku koostas Euroopa Komisjoni poolt kokku kutsutud liikmesriikide audiovisuaalvaldkonda reguleerivate asutuste töökond. See edastati liikmesriikide reguleerivatele asutustele Euroopa audiovisuaalmeedia teenuseid reguleerivate asutuste töörühma raames,¹⁶ tööstusharu asjaomastele sektoritele ja tarbijaorganisatsioonidele. Küsimustik saadeti 2015. aasta mais/juunis. Selles esitati küsimusi audiovisuaalmeedia teenuste direktiivi teatavate eeskirjade eeliste ja puuduste kohta ning otsiti kvantitatiivseid tõendeid nõuetele vastamisest saadud iga-aastase tulu või sellest põhjustatud otseste ja kaudsete kulude kohta. See sisaldas eeskirju järgmise kohta.
 1. Ärilised teadaanded
 2. Euroopa päritoluga teosed
 3. Alaealiste kaitse
 4. Päritoluriigi põhimõte

Kvantitatiivsed vastused küsimustele põhinesid ajavahemikul 2010–2014 (kaasa arvatud).

Küsimustikule esitati 107 vastust: 40 eraõiguslikelt ringhäälinguorganisatsioonidelt (38 %), 20 avalik-õiguslikelt ringhäälinguorganisatsioonidelt (19 %), 18 tellitava videoteenuse osutajatelt (17 %), 12 alaealiste kaitsega tegelevatelt riiklikelt ühendustelt (12 %), 10 sõltumatuid tootjaid esindavatelt riiklikelt ühendustelt (10 %)

¹¹ Euroopa Parlamendi vastu võetud kolm algatusraportit. A) 2015. aasta jaanuari raport (veel vastu võtmata) „Ettevalmistused digitaalse ühtse turu aktiks“ (2015/2147(INI)); B) 2013. aasta juuli raport „Nutitelevisioon“ (raportöör: Euroopa Parlamendi liige Petra Kammerevert (S&D, DE)), milles kutsuti komisjoni üles hindama, millises ulatuses oleks vajalik audiovisuaalmeedia teenuste direktiiv läbi vaadata, <http://www.europarl.europa.eu/sides/getDoc.do?type=TA&reference=P7-TA-2013-0329&language=EN&ring=A7-2013-0212> C) 2014. aasta märtsi raport „Valmistumine audiovisuaalmaailma täielikuks ühtesulandumiseks“ (raportöör: Euroopa Parlamendi liige Sabine Verheyen (EPP, DE)), milles nõutakse audiovisuaalmeedia teenuste direktiivi läbivaatamist, <http://www.europarl.europa.eu/sides/getDoc.do?type=TA&reference=P7-TA-2014-0232&language=ET&ring=A7-2014-0057>.

¹² Viimati Itaalia ELi eesistujariigiks olemise ajal 2014. aastal vastu võetud nõukogu järeldused, millega kutsuti komisjoni vaatama kiiresti läbi audiovisuaalmeedia teenuste direktiivi, võttes arvesse digitaaltehnoloogiale üleminekust põhjustatud kiireid tehnoloogilisi ja turumuutusi, ning esitama selle läbivaatamise tulemuste alusel asjakohase ettepaneku kõnealuse direktiivi võimalikult kiireks läbivaatamiseks, austades subsidiaarsuse põhimõtet. http://www.consilium.europa.eu/uedocs/cms_data/docs/pressdata/en/educ/145950.pdf

¹³ Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomitee 2013. aasta septembris vastu võetud arvamus roheline raamatu „Valmistumine audiovisuaalmaailma täielikuks ühtesulandumiseks: kasv, looming ja väärtused“ kohta, <http://www.eesc.europa.eu/?i=portal.en.ten-opinions.28469>.

¹⁴ Regioonide Komitee võttis oma täiskogu 12.–14. oktoobri 2015. aasta istungjärgul vastu omaalgatusliku arvamuse teemal „Audiovisuaalmeedia teenuste direktiivi läbivaatamine“ (link avaldatakse hiljem).

¹⁵ Kuna suurem osa esitatud teabest on konfidentsiaalne, kasutati seda mõjuhinnangu ning õigusloome kvaliteedi ja tulemuslikkuse programmi jaoks koondatult ja anonüümselt. Seetõttu vastuseid ei avaldata.

¹⁶ <http://ec.europa.eu/digital-agenda/en/news/commission-decision-establishing-european-regulators-group-audiovisual-media-services>

ja neli tarbijaühendustelt (4 %). Samuti osales üks ringhäälinguorganisatsioon esindav ühendus ja üks müügiasutusi esindav ühendus. Vastajad on asutatud 19 liikmesriigis.

- **Euroopa audiovisuaalmeedia teenuseid reguleerivate asutuste töörühma uuringud ja arvamused** Euroopa audiovisuaalmeedia teenuseid reguleerivate asutuste töörühm võttis oma 2015. aasta tööprogrammis endale kohustuse esitada analüüse ja aruandeid neljal järgmisel peamisel teemal: audiovisuaalvaldkonna reguleerivate asutuste sõltumatus; materiaalne jurisdiktsioon ühtesulandavas audiovisuaalmaailmas; alaealiste kaitse ühtesulandavas keskkonnas; territoriaalse jurisdiktsiooni küsimusega tegelemine ELi kontekstis. Iga teemaga tegelesid Euroopa audiovisuaalmeedia teenuseid reguleerivate asutuste töörühma liikmetest koosnevad allrühmad. Esimesed kolm aruannet võeti vastu kirjaliku menetluse teel (kooskõlas Euroopa audiovisuaalmeedia teenuseid reguleerivate asutuste töörühma kodukorra artikliga 11) 2015. aasta detsembris. Territoriaalset jurisdiktsiooni käsitlev aruanne võetakse vastu 2016. aasta jooksul.
- **Välisuuringud**¹⁷ alkoholireklaami näitamise, internetiturunduse mõju kohta lastele, audiovisuaalvaldkonna reguleerivate asutuste sõltumatuse, enese- ja kaasreguleerimise ning standardiseerimise kohta:
 - **Uuring alkoholireklaami näitamise kohta**, et hinnata, kas alkohoolseid jooke reklaamivaid audiovisuaalseid ärilisi teadaandeid käsitlevad eeskirjad on andnud alaealistele nõutava kaitse taseme¹⁸.
 - **Uuring sotsiaalmeedia, veebimängude ja mobiilirakenduste kaudu turundamise mõju kohta laste käitumisele**. Lõpparuanne avaldatakse 2016. aasta mais¹⁹.
 - **Uuring audiovisuaalvaldkonna reguleerivate asutuste sõltumatuse kohta**, millega ajakohastatakse varasemat uuringut, mis käsitleb reguleerivate asutuste sõltumatust. Selles kajastatakse hiljutisi muutusi ja arenguid liikmesriikides ja kandidaatriikides seoses audiovisuaalmeedia teenuseid reguleerivate asutuste sõltumatuse ja tõhusa toimimisega. Lõpparuanne avaldati²⁰ 8. detsembril 2015.
 - **Enesereguleerimist käsitlev uuring**, milles vaadatakse läbi olemasolevad enesereguleerimise lähenemisviisid mitmes liikmesriigis ja mille eesmärk on anda teavet olemasolevate kavade ja nende tõhususe asjakohaste tõendite kohta. Lõpparuanne avaldatakse 2016. aasta teises kvartalis.
- **Neli uuringut küsitluste ja teabe kogumise kohta, et toetada mõjuhinnangut** uue võimaliku audiovisuaalmeedia teenuste direktiivi käsitleva seadusandliku ettepaneku kohta, mis on tellitud raamlepingu EAC-22-201²¹ raames. Need hõlmavad ärilisi teadaandeid, alaealiste kaitset, kultuurilist mitmekesisust ning meediavabadust / avalikku huvi ja juurdepääsetavust puuetega inimestele. Uuringu lõpparuannete projektid saadetakse komisjonile 2016. aasta teises kvartalis.

¹⁷ <http://ted.europa.eu/udl?uri=TED:NOTICE:212396-2015:TEXT:EN:HTML&ticket=ST-1292379-SKEm8OGQ1reJn1lxAZqVGszP2zjXhYuZOoStsF8rBu0ZCOZKgO05NbMy9k6hQrTzIimWUTdcKGfvm49lhWu7y5m-Jj71zxYb8yr5J3R6eCTiGK-TgeqixAzhASPjgjbmnf8X5hXPzlpjWbUx9btUwoJzMau>

¹⁸ <https://ec.europa.eu/digital-single-market/en/news/study-exposure-minors-alcohol-advertising-tv-and-online-services>

¹⁹ http://ec.europa.eu/consumers/consumer_evidence/behavioural_research/impact_media_marketing_study/index_en.htm

²⁰ <http://ec.europa.eu/digital-agenda/en/news/study-audiovisual-media-services>

²¹ <http://ted.europa.eu/udl?uri=TED:NOTICE:279501-2014:TEXT:ET:HTML>

- **Euroopa Audiovisuaalsektori Vaatluskeskuse kaks aruannet** („Uuring, milles käsitletakse andmeid ja teavet audiovisuaalmeedia teenuste direktiiviga kaasneva kulu ja sellest saadava tulu kohta”²² ja „Tellitavate teenuste turg Euroopa Liidus – arengusuundumused 2014. ja 2015. aastal”²³) teostati raamlepingu PN/2011-27/A6 raames. Need kaks aruannet keskenduvad järgmisele:

- (1) vaatajaskonna mõõtmine;
- (2) veebis reklaamimine ELis;
- (3) ELi tellitavate videoteenuste turg 2014. aastal;
- (4) filmide märgatavus tellitavate teenuste puhul;
- (5) Euroopa mängufilmide osakaal telekanalite valimise;
- (6) tellitavad audiovisuaalmeedia teenused, sealhulgas tulud ja investeeringud algupärastesse saadettesse;
- (7) lineaarsed audiovisuaalmeedia teenused, sealhulgas tulud ja investeeringud algupärastesse saadettesse.

• **Mõjuhindang**

Mõjuhindangu kommenteeritud kokkuvõte ja õiguskontrollikomitee positiivne arvamus on kättesaadavad komisjoni veebisaidil: XXX

Uuritud on järgimisi variante (iga jaotise puhul on toodud esile eelistatud variant).

- (8) Variandid, mis tegelevad alaealiste ja tarbijate ebapiisava kaitse probleemiga videote jagamise platvormidel

Variant A julgustab kasutama videote jagamise platvormidel alaealiste ja tarbijate kaitseks enesereguleerimist.

Variant B kehtestab videote jagamise platvormidel sellise vahendi tagamise kohustuse, mille abil on võimalik kaitsta alaealisi ja vältida vihakõnet ning mis rakendatakse kaasreguleerimise teel.

- (9) Variandid võrdsete võimaluste puudumise ja siseturu nõrkuse probleemiga tegelemiseks

a) Euroopa päritoluga teoste edendamine

Variant A annab teleringhäälingule ja tellitavatele teenustele rohkem paindlikkust Euroopa päritoluga teoste edendamiseks seotud kohustuste rakendamisel.

Variant B säilitab praegust olukorda teleringhäälingu puhul ja kehtestab rangemad eeskirjad tellitavate teenuste osutajatele.

b) Alaealiste kaitse tellitavate teenuste puhul

Variant A suurendab alaealiste kaitse taset tellitavate audiovisuaalmeedia teenuste puhul, lihtsustab kahjuliku sisu mõistete ja julgustab ELi kaasreguleerimist infosisu kirjelduste puhul.

c) Päritoluriigi põhimõte

Variant A lihtsustab ja parandab jurisdiktsiooni eeskirju ja koostöömenetlusi.

²² <https://ec.europa.eu/digital-single-market/en/news/study-data-and-information-costs-and-benefits-audiovisual-media-service-directive-avmsd>

²³ <https://ec.europa.eu/digital-single-market/en/news/demand-audiovisual-markets-european-union-smart-20120028>

d) Reguleerivate asutuste sõltumatus

Variant A nõuab, et liikmesriikidel oleks sõltumatu reguleeriv asutus, ja kehtestab mitu nõuet selliste reguleerivate asutuste sõltumatuse ja tulemuslikkuse toetamiseks. Euroopa audiovisuaalmeedia teenuseid reguleerivate asutuste töörühma koordineerimist ja nõustamisrolli tugevdatakse ning see lisatakse audiovisuaalmeedia teenuste direktiivi.

(10) Variant, mis tegeleb probleemiga, et ärilisi teadaandeid käsitlevad eeskirjad ei ole enam otstarbekohased

Variant A muudab teatavad audiovisuaalseid ärilisi teadaandeid käsitlevad eeskirjad paindlikumaks.

Ollakse seisukohal, et eelistatud variantide kombinatsiooniga saavutatakse parim tasakaal praeguse reguleerimise taseme puhul paindlikkuse võimaldamise ning piisava tarbijakaitse tagamise vahel.

Ühelt poolt saab tööstusharu kasu äriliste teadaannete paindlikumatest kvantitatiivsetest eeskirjadest. Päritoluriigi põhimõtte suurem tõhusus ja nõuded reguleerivate asutuste sõltumatuse kohta parandaksid ettevõtluskeskkonda, kus audiovisuaalvaldkonnas osalejad tegutsevad.

Teiselt poolt tagataks tarbijatele kõrge kaitse tase audiovisuaalmeedia teenuste direktiivi piiratud laiendamise kaudu videote jagamise platvormidele ning tellitavate teenuste suhtes kohaldatavate nõuete tugevdamise kaudu, lähtudes alaealiste kaitsest. Tarbijad saavad samuti kasu Euroopa päritoluga teoste suuremast kättesaadavusest tellitavate teenuste puhul.

Kui see on asjakohane, võetakse kõigis variantides arvesse vajadust tööstusharu paindlikkuse järele, kaaludes võimalikku rakendamist enese- ja/või kaasreguleerimise teel (kohaldamisala, teave kahjuliku sisu kohta).

Enamik variantidest täiendavad üksteist. Näiteks on reguleerivate asutuste sõltumatus määrava tähtsusega, kui liikmesriigid otsustavad anda neile asutustele ülesande kohaldada videote jagamise platvormi käsitlevaid uusi eeskirju. Audiovisuaalmeedia teenuse osutajate võimalikud suuremad tulud, mis tulenevad reklaami käsitlevate kvantitatiivsete eeskirjade suuremast paindlikkusest, annavad samuti võimaluse panustada rohkem Euroopa päritoluga teoste tootmisse.

Variantide kombinatsioon tagab audiovisuaalmeedia turu erinevate osaliste jaoks võrdsemad võimalused. See toimub näiteks tellitavate teenuste ja videote jagamise platvormide tarbijakaitset või Euroopa päritoluga teoste edendamist käsitlevate teatavate nõuete rangemaks muutmise teel, tagades samal ajal teleringhäälingu teenustele suurema paindlikkuse äriliste teadaannetega seotud teatavate eeskirjade puhul.

• Õigusnormide toimivus ja lihtsustamine

Järelhindamise käigus määrati ärilised teadaanded kindlaks ühe valdkonnana, kus võiks võimaldada suuremat paindlikkust, eelkõige teleringhäälinguorganisatsioonide puhul.

Teleringhäälingu turg on muutunud ja vaja on suuremat paindlikkust seoses audiovisuaalsete äriliste teadaannetega, eelkõige lineaarsete audiovisuaalmeedia teenuste kvantitatiivsete eeskirjade, tootepaigutuse ja sponsorluse valdkonnas. Uute teenuste, sealhulgas reklaamita teenuste tekkimine on andnud vaatajatele rohkem valikuid ja nad saavad kergesti kasutada pakutud alternatiivseid teenuseid. Tootepaigutus võib tekitada märkimisväärsed täiendavaid vahendeid meediateenuste osutajatele. Regulatiivne raamistik tuleb viia kooskõlla selle uue kontekstiga, eelkõige ringhäälinguteenuseid käsitlevate eeskirjade suurema paindlikkuse abil.

Selles kontekstis võimaldab ettepanek (teatavatel juhtudel) tootepaigutust ja kehtestab kvantitatiivsete eeskirjade puhul suurema paindlikkuse. Samal ajal võetakse ettepanekus arvesse tõendeid,²⁴ mida on kogutud mõju kohta, mida tootepaigutus võib lastele avaldada, ja jätkatakse nende kokkupuutumise piiramist sellise infosisuga.

Teenuseosutajate võimalikud säästud oleksid piiratud. Reklaami ajakava on ringhäälingusaadete oluline osa ning audiovisuaalmeedia teenuste direktiiviga kehtestatud kvantitatiivsed eeskirjad on ainult väike osa mitmest parameetrist, mida võetakse arvesse televisiooni ajakavade strateegiates, et optimeerida vaatajate arvu ja saadavat tulu. Ringhäälingusaadetega seotud kulud, sealhulgas IT-kulud, on tavapärased, s.o need kulud tekiksid ka juhul, kui audiovisuaalmeedia teenuste direktiivi ei oleks olemas.

Riigi reguleerivatele asutustele ei tekiks lisahalduskulu. Praegu on reguleerivate asutuste eeskirjade täitmise tagamise ja järelevalve kulud seoses telereklaami ajalise piiranguga 20 % tunni kohta kokku kuni 1 miljon eurot²⁵. Seoses tootepaigutust ja sponsoriust käsitlevate eeskirjadega on need kulud ELi tasandil vastavalt 2,2 miljonit eurot ja 2,1 miljonit eurot aastas²⁶. Kuna märkimisväärne osa neist kuludest tuleneb subjektiivsete kriteeriumide kohaldamisest, näiteks tootepaigutuse alusetu esiletõstmine, vähenevad reguleerivate asutuste kulud kindlasti praeguse olukorra võrreldes. Samas ei ole võimalik kõnealuseid säästetud kulusid arvuliselt täpselt kindlaks määrata.

Väikeste ja keskmise suurusega ettevõtjate (VKEd) ja mikroettevõtjate puhul nähakse ettepanekus ette võimalus teha erandeid Euroopa päritoluga teoste edendamise seotud nõuetest. Liikmesriikidel lubatakse tõepoolest teha erandeid temaatiliste või väikese vaatajaskonnaga audiovisuaalmeedia teenuste puhul.

Tarbijate, sealhulgas alaealiste kaitset käsitlevate nõuete puhul ei nähta ettepanekus ette mingeid erandeid VKEdele ja mikroettevõtjatele, kuna tegemist on väga oluliste väärtustega.

• Põhiõigused

Ettepanekus võetakse täielikult arvesse Euroopa Liidu põhiõiguste hartas tunnustatud põhiõigusi ja põhimõtteid, eelkõige õigust era- ja perekonnaelu austamisele ning isikuandmete kaitset (artiklid 7 ja 8), sõna- ja teabevabadust (artikkel 11), ettevõtlusvabadust (artikkel 16), diskrimineerimiskeeldu (artikkel 21), lapse õigusi (artikkel 24) ning õigust tõhusale õiguskaitsevahendile ja õiglasele kohtulikule arutamisele (artikkel 47).

4. MÕJU EELARVELE

Ettepanek ei mõjuta ELi eelarvet.

²⁴ Euroopa Komisjoni uuring sotsiaalmeedia, veebimängude ja mobiilirakenduste kaudu turundamise mõju kohta laste käitumisele: http://ec.europa.eu/consumers/consumer_evidence/behavioural_research/impact_media_marketing_study/index_en.htm

²⁵ Uuring audiovisuaalmeedia teenuste direktiivi reklaamieskirjade järelevalve raamistiku kindlaksmääramise kohta: lähtuvalt praegusest keskmisest väärtusest ELis asutatud ühe lineaarse teenuseosutaja järelevalve kohta (ostujõu pariteedi alusel kohandatud), mis on tuletatud seitsme liikmesriigi regulatiivsetest kuludest, mida võib pidada kvantitatiivsete eeskirjade järelevalve ja jõustamise regulatiivse vastutuse täitmise erinevaid lähenemisviise esindavaks valimiks. Samuti eeldatakse, et reguleerivad asutused keskenduvad oma reguleerimistegevuse käigus lineaarsetele teenustele, mille osakaal vaatajaskonnast on rohkem kui 0,5 %.

²⁶ Uuring, millega määratakse kindlaks audiovisuaalmeedia teenuste direktiivi reklaamieskirjade järelevalve raamistik.

5. MUU TEAVE

• **Rakenduskavad ning järelevalve, hindamise ja aruandluse kord**

Komisjon jätkab rakendamise järelevalve tagamist järgmise alusel:

- komisjoni aruanded direktiivi kui terviku kohaldamise kohta kaks aastat pärast direktiivi vastuvõtmist ning seejärel iga kolme aasta tagant;
- aruanded Euroopa päritoluga teoste edendamise seotud nõuete kohaldamise kohta iga kahe aasta tagant (teleringhäälingu ja tellitavate teenuste kohta);
- videote jagamise platvorme käsitlevate nõuete rakendamise järelevalve pärast ülevõtmist tehtud sõltumatu uuringu alusel;
- alaealiste kaitseks mõeldud infosisu kirjeldusi käsitlevate sätete rakendamise järelevalve.

• **Selgitavad dokumendid (direktiivide puhul)**

Ei kohaldata

• **Ettepaneku sätete üksikasjalik selgitus**

Säilitatakse ja tugevdatakse meediateenuse osutajate suhtes kohaldatavat päritoluriigi põhimõtet, lihtsustades eeskirju, mille alusel määratakse kindlaks, millisel riigil on jurisdiktsioon, ning parandades erandite korral erandite tegemise mehhanisme.

Muudetud direktiiv tugineb jätkuvalt minimaalsele ühtlustamisele. Samas proovitakse saavutada suurem ühtlustamise tase, suurendades audiovisuaalvaldkonda reguleerivate asutuste sõltumatust. See on oluline uus lähenemisviis, võttes arvesse audiovisuaalvaldkonda reguleerivate asutuste määravat osa siseturu kujundamises ja säilitamises. See on samuti väga oluline meedia mitmekesisuse tagamiseks. Ettepanekuga suurendatakse Euroopa audiovisuaalmeedia teenuseid reguleerivate asutuste tööühma rolli, andes sellele rohkem ülesandeid komisjoni nõustamisel ja abistamisel direktiivi järjepideva rakendamise vallas kõikides liikmesriikides. Seetõttu tunnistatakse komisjoni 3. veebruari 2014. aasta otsus Euroopa audiovisuaalmeedia teenuseid reguleerivate asutuste tööühma loomise kohta direktiivi jõustumise ajal kehtetuks.

Kehtiva direktiivi artikkel 7 kustutatakse, võttes arvesse, et välja pakutud Euroopa juurdepääsetavuse aktis juba kehtestatakse meediateenuse osutajatele rangemad ühised juurdepääsetavuse nõuded.

Alaealiste kaitse valdkonnas nähakse läbivaadatud direktiivis ette teleringhäälingu ja tellitavate teenuste kaitse standardite vastavusse viimine. Artiklis 12 nõutakse, et saated, mis võivad kahjustada alaealiste füüsilist, vaimset või kõlbelist arengut, tehakse kättesaadavaks ainult sellisel moel, millega tagatakse, et alaealised neid üldjuhul ei kuule ega näe. See kehtib olenemata sellest, kas kõnealuseid saateid edastavad teleringhäälinguorganisatsioonid või pakuvad tellitava meediateenuse osutajad. Selle vastavusse viimise huvides jäetakse kehtiva direktiivi artikkel 27 (mida kohaldatakse ainult teleringhäälingu suhtes) õigusaktist välja.

Läbivaadatud direktiivis kehtestatakse võrdsemad võimalused Euroopa päritoluga teoste edendamiseks, kohustades tellitavate audiovisuaalmeedia teenuste osutajaid reserveerima oma kataloogides vähemalt 20 % Euroopa päritoluga teostele ja tagama kõnealuste teoste nõuetekohase esiletoomise (artikkel 13). Artikliga 13 lubatakse liikmesriikidel samuti kehtestada rahalised osamaksed (otseinvesteeringud või maksud, mis eraldatakse riiklikele filmifondidele) tellitavatele teenustele oma jurisdiktsioonis ning teatavatel tingimustel teises liikmesriigis asutatud teenuseosutajate pakutavatele tellitavatele teenustele, mis on suunatud

nende riigi vaatajaskonnale. Tagamaks, et Euroopa päritoluga teoste edendamiseks seotud kohustused ei kahjusta turu arengut, ning et võimaldada uute osaliste turule sisenemist, ei tohiks neid nõudeid kohaldada ettevõtjate suhtes, kellel ei ole märkimisväärt turuosa. See kehtib eelkõige väikese käibega ettevõtjate puhul.

Käesoleva ettepanekuga saavutatakse tasakaal konkurentsivõime ja tarbijakaitse vahel, tagades ühelt poolt suurema paindlikkuse kõigile audiovisuaalmeedia teenustele seoses tootepaigutuse ja sponsoriusega ning suurema paindlikkuse teleringhäälingu jaoks. Tunni kohta kehtestatud piirmäär asendatakse päevase piirmääraga 20 % reklaami ajavahemikus 7.00–23.00 (artikkel 23). Televisiooni tarbeks toodetud filme ja kinematograafiateoseid ning uudiseid võib sagedamini katkestada (artikkel 20) ja lubatavad on eraldiseisvad reklaamilõigud (artikkel 19). Teiselt poolt karmistatakse tulevase direktiiviga ka nõudeid, milles käsitletakse alaealiste kaitset suure rasva-, soola-/naatriumi- ja suhkrusisaldusega toitu ning alkohoolseid jooke käsitlevate sobimatute audiovisuaalsete äriliste teadaannete eest, julgustades vajaduse korral võtma ELi tasandil kasutusele tegevusjuhendeid (artikli 9 lõiked 2 ja 4).

Täiendav uus meetod on direktiivi kohaldamisala laiendamine, et hõlmata teatavatel juhtudel videote jagamise platvormi teenuseid, millel puudub toimetust vastutus nende talletatava infosisu eest, kuid mis korraldavad erinevate meetmete abil infosisu.

Muudetud direktiiviga kehtestatakse liikmesriikidele kohustus tagada kaasreguleerimise teel oma vastutusvaldkonnas, et videote jagamise platvormid kehtestavad eelistatavalt kaasreguleerimise teel asjakohased meetmed, i) et kaitsta alaealisi kahjuliku infosisu eest ja ii) kaitsta kõiki kodanikke vägivallale või vihkamisele õhutamise eest. Ettepanekus kirjeldatakse, milles need meetmed võivad seisneda, nagu on igal konkreetsel juhul asjakohane. See süsteem oleks kooskõlas e-kaubanduse direktiivi artiklis 14 teabe talletamise teenuseosutajatele kehtestatud vastutusest vabastusega selles ulatuses, milles kõnealust nõuet konkreetsel juhul kohaldatakse, kuna need kohustused on seotud teenuseosutaja vastutusega korralduslikus kontekstis ja neist ei tulene vastutust platvormidel talletatud ebaseadusliku teabe kui sellise eest.

Liikmesriikidele jäävad siduvaks e-kaubanduse direktiivi eeskirjad. Seetõttu ei lubataks neil kehtestada teenuseosutajatele mingit üldist infosisu jälgimise kohustust või osaleda aktiivselt ebaseaduslikku tegevust näitavate faktide otsimises, välistamata konkreetsel juhul jälgimisnõuete kehtestamise (e-kaubanduse direktiivi artikkel 15).

Liikmesriikidel ei lubataks nõuda oma jurisdiktsioonis videote jagamise platvormide teenuseosutajatelt rangemate meetmete kohaldamist, kui on kehtestatud muudetud direktiivis. Sel juhul ei piirata mis tahes meetmeid, mida liikmesriigid võivad kohaldada kooskõlas direktiiviga 2000/31/EÜ seoses platvormidel talletatud ebaseadusliku infosisuga.

Samuti ei piirata sellega direktiivi 2011/92/EL artikli 25 kohaldamist, millega nõutakse, et liikmesriigid võtaksid meetmeid lastepornot sisaldavate või levitavate veebisaitide vastu. Eelkõige kehtestatakse sellega, et liikmesriigid võivad võtta oma territooriumil internetikasutajatele lastepornot sisaldavatele või levitavatele veebilehtedele juurdepääsu blokeerimiseks meetmeid kooskõlas kaitsemeetmetega, millega tagatakse kõnealuste meetmete läbipaistvus, vajalikkus ja proportsionaalsus ning õiguskaitse võimalus.

Teisest liikmesriigist osutatavate infoühiskonna teenuste puhul kehtestatakse e-kaubanduse direktiivis päritoluriigi põhimõte, mille suhtes kohaldatakse mitut võimalikku erandit (artikkel 3). Jätkatakse selle süsteemi kohaldamist videote jagamise platvormide teenuseosutajate suhtes. Ettepaneku eesmärk on tagada, et samad eeskirjad kehtivad ka

teenuseosutajatele, kes ei ole liikmesriigis asutatud, aga mille emaettevõtja, tütarettevõtja või muu sama kontserni üksus on seal asutatud.

Komisjon lihtsustaks Euroopa audiovisuaalmeedia teenuseid reguleerivate asutuste tööühma toetusel ELi tasandil tegevusjuhendite koordineerimist. Lisaks sellele tuleks riigi tasandil näha ette kaebuste esitamise ja õiguskaitse mehhanism.

Ettepanek:

EUROOPA PARLAMENDI JA NÕUKOGU DIREKTIIV,

millega muudetakse direktiivi 2010/13/EL audiovisuaalmeedia teenuste osutamist käsitlevate liikmesriikide teatavate õigus- ja haldusnormide koordineerimise kohta, et võtta arvesse muutuvat turuolukorda

(EMPs kohaldatav tekst)

EUROOPA PARLAMENT JA EUROOPA LIIDU NÕUKOGU,

võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingut, eriti selle artikli 53 lõiget 1 ja artiklit 62,

võttes arvesse Euroopa Komisjoni ettepanekut,

olles edastanud seadusandliku akti eelnõu liikmesriikide parlamentidele,

toimides seadusandliku tavamenetluse kohaselt

ning arvestades järgmist:

- (1) Viimane oluline muudatus nõukogu direktiivis 89/552/EMÜ,²⁷ mis hiljem kodifitseeriti Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiviga 2010/13/EL,²⁸ tehti 2007. aastal Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2007/65/EÜ²⁹ vastuvõtmisega. Alates sellest ajast on audiovisuaalmeedia teenuste turg märkimisväärselt ja kiiresti arenenud. Tehniline areng võimaldab uut liiki teenuseid ja kasutajakogemusi. Vaatamisharjumused on eelkõige nooremate põlvkondade puhul märkimisväärselt muutunud. Kuigi teleriekraanid on jätkuvalt olulised vahendid audiovisuaalsete kogemuste jagamiseks, on paljud vaatajad hakanud audiovisuaalse sisu vaatamiseks kasutama muid, kaasaskantavaid seadmeid. Tavapärased telesaated moodustavad siiani olulise osa keskmisest igapäevasest vaatamisajast. Samas omandab üha suuremat tähtsust uut liiki infosisu, näiteks lühivideod või kasutaja loodud infosisu ning uued osalejad, sealhulgas tellitavate videoteenuste osutajad ja videote jagamise platvormid on nüüdseks ennast tõestanud.
- (2) Komisjon võttis 6. mail 2015 vastu Euroopa digitaalse ühtse turu strateegia,³⁰ milles ta teatas direktiivi 2010/13/EL läbivaatamisest.
- (3) Direktiivi 2010/13/EL tuleks jätkuvalt kohaldada ainult nende teenuste suhtes, mille peamine otstarve on edastada saateid teavitamise, meelelahutuse või harimise

²⁷ Nõukogu 3. oktoobri 1989. aasta direktiiv 89/552/EMÜ audiovisuaalmeedia teenuste osutamist käsitlevate liikmesriikide teatavate õigus- ja haldusnormide koordineerimise kohta (audiovisuaalmeedia teenuste direktiiv) (EÜT L 298, 17.10.1989, lk 23).

²⁸ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 10. märtsi 2010. aasta direktiiv 2010/13/EL audiovisuaalmeedia teenuste osutamist käsitlevate liikmesriikide teatavate õigus- ja haldusnormide koordineerimise kohta (audiovisuaalmeedia teenuste direktiiv) (ELT L 95, 15.4.2010, lk 1).

²⁹ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 11. detsembri 2007. aasta direktiiv 2007/65/EÜ, millega muudetakse nõukogu direktiivi 89/552/EMÜ teleringhäälingutegevust käsitlevate liikmesriikide teatavate õigus- ja haldusnormide kooskõlastamise kohta (ELT L 332, 18.12.2007, lk 27).

³⁰ COM(2015) 192 (final).

eesmärgil. Peamise otstarbe nõue tuleks lugeda täidetuks ka siis, kui teenuse audiovisuaalne sisu ja vorm on eristatav teenuseosutaja põhitegevusest, nagu näiteks veebiajalehtede omaette osad, mis sisaldavad audiovisuaalseid saateid või kasutaja loodud videoid, kui neid osi võib pidada teenuseosutaja põhitegevusest eristatavaks. Sotsiaalmeedia teenused ei ole hõlmatud, välja arvatud juhul, kui need osutavad videote jagamise platvormi määratlusega hõlmatud teenust. Kõnealust teenust tuleks pidada ainult põhitegevuse eristamatuks täienduseks tulenevalt audiovisuaalsisu pakkumise ja põhitegevuse vahelistest seostest. Seega võivad teenuseosutaja toimetust vastutuse alla kuuluvad kanalid või mis tahes muud audiovisuaalsed teenused olla iseenesest audiovisuaalmeedia teenused, isegi kui neid pakutakse videote jagamise platvormi raamistikus, millele on iseloomulik toimetust vastutuse puudumine. Neil juhtudel peavad toimetust vastutusega teenuseosutajad järgima käesoleva direktiivi nõudeid.

- (4) Käesoleva direktiivi tõhusa rakendamise tagamiseks on ülioluline, et liikmesriigid peaksid ajakohastatud registreid nende jurisdiktsiooni kuuluvate audiovisuaalmeedia teenuseosutajate ja videote jagamise platvormi teenuseosutajate kohta ning jagaksid neid registreid korrapäraselt oma pädevate sõltumatute reguleerivate asutuste ja komisjoniga. Kõnealused registrid peaksid sisaldama teavet nende kriteeriumide kohta, mille alusel jurisdiktsioon kindlaks määratakse.
- (5) Jurisdiktsiooni kindlaks määramiseks on vaja faktilise olukorra hindamist direktiivis 2010/13/EL kehtestatud kriteeriumide alusel. Kõnealuste faktiliste olukordade hindamine võib anda vastuolulisi tulemusi. Direktiivi 2010/13/EL artiklites 3 ja 4 kehtestatud koostöömenetluste kohaldamise puhul on oluline, et komisjon saaks tugineda oma järelduste tegemisel usaldusväärsetele faktidele. Seega tuleks anda Euroopa audiovisuaalmeedia teenuseid reguleerivate asutuste töörühmale volitused komisjoni taotluse korral jurisdiktsiooni kohta arvamuste esitamiseks.
- (6) Teenuste osutamise ja saamise vabaduse piiramise menetlused ja tingimused peaksid olema lineaarsete ja mittelineaarsete teenuste puhul samasugused.
- (7) Oma teatistes Euroopa Parlamendile ja nõukogule „Parem õigusloome paremate tulemuste saavutamiseks – ELi tegevuskava“³¹ rõhutas komisjon, et poliitikaalaseid lahendusi kaaludes võtab ta arvesse nii regulatiivsed kui ka hästi kavandatud mitteregulatiivsed võimalusi, mis on välja töötatud paremate ise- ja kaasreguleerimist käsitlevate põhimõtete ning vastava ühenduse tava alusel³². Direktiivi reguleeritavas valdkonnas kehtestatud mitu tegevusjuhendit on osutunud hästi kavandatuks kooskõlas parema enese- ja kaasreguleerimise põhimõtetega. Seadusandliku kaitsemeetme olemasolu on peetud tähtsaks edu võimaldavaks tingimuseks, et edendada nõuetele vastavust enese- või kaasreguleerimise tegevusjuhendi abil. Sama oluline on, et tegevusjuhendites kehtestataks konkreetsed sihtmärgid ja eesmärgid, mis võimaldavad tegevusjuhendite eesmärkide korrapäraselt, läbipaistvat ja sõltumatut järelevalvet ning hindamist. Kava jõustamisel peetakse üldjuhul tõhusaks lähenemisviisiks astmelisi karistusi, mille puhul säilitatakse proportsionaalsus. Neid põhimõtteid tuleks järgida käesoleva direktiiviga reguleeritavates valdkondades vastu võetud enese- ja kaasreguleerimise tegevusjuhendite puhul.
- (8) Järjepidevuse tagamiseks ning ettevõtjatele ja liikmesriikide ametiasutustele kindluse tagamiseks peaks mõiste „vihkamisele õhutamise“ olemas võimaluste piires vastavuses nõukogu 28. novembri 2008. aasta raamotsuses 2008/913/JSK (teatud rassismi ja

³¹ COM(2015) 215 (final).

³² <https://ec.europa.eu/digital-single-market/communities/better-self-and-co-regulation>

ksenofobia vormide ja ilmingute vastu võitlemise kohta kriminaalõiguse vahenditega) esitatud määratlusega, milles defineeritakse vihakõne kui „vägivallale või vihkamisele avalik kihutamine“. See peaks hõlmama vägivallale või vihkamisele kihutamise põhjuste ühendamist.

- (9) Vaatajate, sealhulgas lapsevanemate ja alaealiste mõjuvõimu suurendamiseks vaadatava infosisu kohta teadlike otsuste tegemisel on vaja, et audiovisuaalmeedia teenuse osutajad esitaksid piisavalt teavet sellise infosisu kohta, mis võib kahjustada alaealiste füüsilist, vaimset või kõlbelist arengut. See on näiteks võimalik infosisu olemust näitavate infosisu kirjelduste abil. Infosisu kirjeldusi võib esitada kirjalikul, graafilisel või helilisel meetodil.
- (10) Riigi ja rahvusvahelisel tasandil on olemas teatavad üldtunnustatud toitumisjuhised, näiteks Maailma Terviseorganisatsiooni Euroopa piirkondliku büroo toitainete profiili näidis, mille abil on võimalik eristada toitu selle toiteväärtuse alusel lastele televisioonis toidu reklaamimise kontekstis. Liikmesriike tuleks julgustada tagama, et enese- ja kaasreguleerimise tegevusjuhendeid kasutatakse, et vähendada tõhusalt laste ja alaealiste kokkupuutumist suure soola-, suhkru- või rasvasisaldusega toite ja jooke käsitlevate või muul viisil nende riiklike või rahvusvaheliste toitumisjuhistega sobimatute audiovisuaalsete äriliste teadaannetega.
- (11) Sarnaselt tuleks liikmesriike julgustada tagama, et enese- ja kaasreguleerimise tegevusjuhendeid kasutatakse selleks, et piirata tõhusalt laste ja alaealiste kokkupuutumist alkoholseid jooke reklaamivate audiovisuaalsete äriliste teadaannetega. Liidu ja riigi tasandil on olemas teatavad kaas- või enesereguleerimise süsteemid alkoholsete jookide vastutustundlikuks turundamiseks, sealhulgas audiovisuaalsete äriliste teadaannete raames. Kõnealuseid süsteeme tuleks veelgi soodustada, eelkõige selliseid, mille eesmärk on tagada, et alkoholseid jooke reklaamivate audiovisuaalsete äriliste teadaannetega kaasneks teave vastutustundliku joomise kohta.
- (12) Selleks et kõrvaldada liidus piiriüleste teenuste vaba liikumist takistavad tõkked, on vaja tagada selliste enese- ja kaasreguleerimise meetmete tõhusus, mille eesmärk on eelkõige tarbijate või rahvatervise kaitse. Hea jõustamise ja järelevalve korral võivad tegevusjuhendid olla liidu tasandil hea meetod järjepidevama ja tõhusama lähenemisviisi tagamiseks.
- (13) Teleringhäälingu turg on muutunud ja vajatakse suuremat paindlikkust seoses audiovisuaalsete äriliste teadaannetega, eelkõige lineaarsete audiovisuaalmeedia teenuste, tootepaigutuse ja sponsorluse kvantitatiivsete eeskirjade puhul. Uute teenuste, sealhulgas reklaamita teenuste tekkimine on andnud vaatajatele rohkem valikuid ja nad saavad kergesti kasutada pakutud alternatiivseid teenuseid.
- (14) Sponsorlus on oluline meetod audiovisuaalmeedia teenuste või saadete rahastamiseks, tutvustades juriidilise või füüsilise isiku nime, kaubamärki, kujutist, tegevusi või tooteid. Selleks et sponsorlus oleks reklaamijatele ja audiovisuaalmeedia teenuse osutajatele väärtuslik reklaamimeetod, võivad sponsorlusteated sisaldada müüki edendavaid viiteid sponsori kaupadele või teenustele, kutsumata otseselt kõnealust kaupa või kõnealuseid teenuseid ostma. Sponsorlusteadetes tuleks jätkuvalt selgelt teavitada vaatajaid sponsorlepingu olemasolust. Sponsitavate saadete infosisu ei tohiks mõjutada sellisel viisil, mis mõjutab audiovisuaalmeedia teenuse osutaja toimetuse sõltumatust.

- (15) Tootepaigutuse liberaliseerimine ei ole põhjustanud seda liiki audiovisuaalse ärilise teadaande eeldatud kasutuselevõttu. Eelkõige ei ole tootepaigutuse üldine keeld teatavate eranditega andnud audiovisuaalmeedia teenuse osutajatele õiguskindlust. Seega tuleks eranditega tootepaigutust lubada kõigi audiovisuaalmeedia teenuste puhul.
- (16) Tootepaigutust ei tohiks lubada uudistesaadetes ja aktuaalseid poliitilisi sündmusi käsitlevates saadetes, tarbijaküsimusi käsitlevates saadetes, ususaadetes ja saadetes, mille vaatajaskonnast märkimisväärne osa on lapsed. Tõendid näitavad, et tootepaigutus ja saate osaks olevad reklaamid võivad mõjutada laste käitumist, kuna lapsed ei ole sageli suutelised ärialast sisu ära tundma. Seetõttu on vaja jätkuvalt keelata tootepaigutus saadetes, mille vaatajaskonnast märkimisväärne osa on lapsed. Tarbijaküsimuste saated on saated, mis annavad vaatajatele nõuandeid või sisaldavad ülevaateid toodete ja teenuste ostmise kohta. Kui lubada sellistes saadetes tootepaigutust, siis ei oleks vaatajatel võimalik eristada reklaami ja toimetatavat infosisu ja nad võivad eeldada, et kõnealustes saadetes esitatakse tegelik ja aus ülevaade toodetest või teenustest.
- (17) Nõuet, mille kohaselt ei tohi toodet alusetult esile tõsta, on olnud tegelikkuses keeruline rakendada. Sellega piiratakse samuti tootepaigutuse kasutamist, mis oma määratluse kohaselt hõlmab väärtuse tekitamiseks teataval tasemel esiletõstmist. Tootepaigutust sisaldavate saadete nõuded peaksid seega keskenduma vaatajate selgele teavitamisele tootepaigutuse olemasolust ning selle tagamisele, et audiovisuaalmeedia teenuse osutaja toimetuse sõltumatust ei mõjutata.
- (18) Kuna uute teenuste arvu suurenemine on andnud vaatajatele rohkem valikuid, antakse ringhäälinguorganisatsioonidele rohkem paindlikkust seoses reklaamilõikude ja otsepakkumiste lõikude lisamisega, kui see ei piira põhjendamatult saate terviklikkust. Samas tuleks Euroopa telemaastiku eripära kaitsmiseks jätkuvalt piirata katkestusi televisiooni tarbeks toodetud kinematograafiateostes ja filmides, samuti mõnedes jätkuvalt konkreetset kaitset vajavates saatekategoriates.
- (19) Kuigi käesoleva direktiiviga ei suurendata lubatava reklaamiaja üldist kogust ajavahemikus 7.00–23.00, on oluline, et ringhäälinguorganisatsioonidel oleks rohkem paindlikkust ja nad saaksid otsustada, millal näidata reklaame reklaamijate nõudluse ja vaatajate voo maksimeerimiseks. Tunnis kehtestatud piirang tuleks seega tühistada ja kehtestada tuleks igapäevane piirang 20 % reklaami ajavahemikus 7.00–23.00.
- (20) Mitmed ringhäälinguorganisatsioonid kuuluvad suurematesse meediakontsernidesse ja esitavad teadaandeid mitte ainult oma saadete ja neist saadetest otseselt tulenevate kõrvaltoodete kohta, vaid ka samasse meediakontserni kuuluvate teiste üksuste saadete kohta. Ringhäälinguorganisatsiooni poolt samasse meediakontserni kuuluvate teiste üksuste saadete kohta teadete edastamiseks eraldatud saateaega ei tohiks lisada reklaamile ja otsepakkumistele eraldatava igapäevase maksimaalse päevamahu hulka.
- (21) Tellitavate audiovisuaalmeedia teenuste osutajad peaksid edendama Euroopa päritoluga teoste tootmist ja levitamist, tagades, et nende kataloogid sisaldavad minimaalset osakaalu Euroopa päritoluga teoseid ja neid tuuakse piisavalt esile.
- (22) Selleks et tagada piisavad investeeringud Euroopa päritoluga teostesse, peaks liikmesriikidel olema võimalik kehtestada nende territooriumil asutatud tellitavate teenuste osutajatele rahalisi kohustusi. Need kohustused võivad seisneda otsemaksetes Euroopa päritoluga teoste tootmiseks ja õiguste omandamiseks. Liikmesriigid võivad samuti kehtestada fondi tasutavad maksud lähtuvalt nende territooriumil osutatud ja

nende territooriumile suunatud tellitavate teenuste saadud tuludest. Käesolevas direktiivis selgitatakse, et arvestades otsest seost rahaliste kohustuste ja liikmesriikide eri kultuuripoliitika vahel, lubatakse liikmesriikidel kehtestada selliseid rahalisi kohustusi ka teises liikmesriigis asutatud tellitavate teenuste osutajatele, kes suunavad oma teenuseid nende territooriumile. Sel juhul tuleks rahalised kohustused sisse nõuda ainult kõnealuse liikmesriigi vaatajaskonna kaudu saadud tuludelt.

- (23) Hinnates juhtumipõhiselt, kas teises liikmesriigis asutatud tellitavate audiovisuaalmeedia teenuste osutaja suunab oma teenuseid tema territooriumil asuvale vaatajaskonnale, osutab liikmesriik sellistele näitajatele, nagu reklaam või muu müügiedendus, mis on otseselt suunatud tema territooriumil asuvatele tarbijatele, teenuse põhikeel või sellise infosisu või äriliste teadaannete olemasolu, mis on otseselt suunatud vastuvõtva liikmesriigi vaatajaskonnale.
- (24) Kui liikmesriigid kehtestavad tellitavate teenuste osutajatele rahalisi osamakseid, tuleb selliste osamaksetega piisavalt edendada Euroopa päritoluga teoseid, vältides samal ajal teenuseosutajate topeltmaksustamise ohtu. Seda silmas pidades peab liikmesriik, kus teenuseosutaja on asutatud, võtma rahalist osamakset kehtestades arvesse mis tahes rahalisi osamakseid, mille on kehtestanud liikmesriigid, kuhu teenuseosutaja oma teenuseid suunab.
- (25) Tagamaks, et Euroopa päritoluga teoste edendamise seotud kohustused ei kahjusta turu arengut, ning et võimaldada uute osaliste turule sisenemist, ei tohiks neid nõudeid kohaldada ettevõtjate suhtes, kellel ei ole märkimisväärset turuosa. See kehtib eelkõige väikese käibe ja vaatajaskonnaga ettevõtjate ning vastavalt komisjoni soovitusel 2003/361/EÜ³³ määratletud väikeste ja mikroettevõtjate puhul. Samuti oleks sobimatu kehtestada selliseid nõudmisi juhul, kui need oleksid tellitavate audiovisuaalmeediateenuste olemuse või teema tõttu ebaotstarbekad või põhjendamatud.
- (26) On tekkinud uusi probleeme, eelkõige seoses videote jagamise platvormidega, kus kasutajad ja eelkõige alaealised tarbivad üha enam audiovisuaalset sisu. Selles kontekstis on üha enam muret põhjustanud videote jagamise platvormidel talletatud kahjulik sisu ja vihakõne. Alaealiste kaitsmiseks kahjuliku sisu eest ja kõigi kodanike kaitsmiseks vägivallale või vihkamisele õhutava sisu eest tuleb kehtestada nendes küsimustes proportsionaalsed eeskirjad.
- (27) Videote jagamise platvormide ärilisi teadaandeid reguleeritakse juba Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiviga 2005/29/EÜ, millega keelatakse ettevõtja ja tarbija vaheliste tehingutega seotud ebaausad kaubandustavad, sealhulgas eksitavad ja agressiivsed tavad infoühiskonna teenuste raames. Videote jagamise platvormidel tubakat ja sellega seotud tooteid käsitlevate ärialaste teadaannete puhul tagatakse tarbijate piisav kaitse Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiviga 2003/33/EÜ kehtestatud olemasolevate keeldudega ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2014/40/EL kohaselt e-sigarettide ja täitepakendeid käsitlevate teadaannete suhtes kohaldatavate keeldudega. Käesolevas direktiivis kehtestatud meetmed täiendavad seega direktiivides 2005/29/EÜ, 2003/33/EÜ ja 2014/40/EL kehtestatud meetmeid.
- (28) Märkimisväärne osa videote jagamise platvormidel talletatud infosisust ei kuulu videote jagamise platvormi teenuseosutaja toimetust vastutuse alla. Samas määravad need teenuseosutajad üldjuhul kindlaks infosisu, eelkõige programmide või kasutaja

³³

Komisjoni 6. mai 2003. aasta soovitus 2003/361/EÜ mikro-, väikeste ja keskmise suurusega ettevõtjate määratluse kohta (ELT L 124, 20.5.2003, lk 36).

loodud videote korralduse, sealhulgas automaatsete vahendite või algoritmide abil. Seetõttu tuleks kõnealustel teenuseosutajatelt nõuda, et nad võtaksid asjakohaseid meetmeid alaealiste kaitseks sellise infosisu eest, mis võib kahjustada nende füüsilist, vaimset või kõlblist arengut, ning kõigi kodanike kaitseks vägivallale või vihkamisele õhutamise eest, mis on suunatud soo, rassi, nahavärvi, usu, põlvnemise või rahvusliku või etnilise päritolu alusel määratletud konkreetse isikute rühma või kõnealuse rühma liikme vastu.

- (29) Võttes arvesse teenuse osutajate seotust videote jagamise platvormidel talletatud infosisuga, peaksid kõnealused asjakohased meetmed olema seotud infosisu korralduse, mitte infosisu kui sellisega. Käesolevas direktiivis kehtestatud sellekohaseid nõudeid tuleks seega kohaldada, ilma et piirataks Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2000/31/EÜ³⁴ artikli 14 kohaldamist, millega kehtestatakse vastutusest vabastus teatavate infoühiskonna teenuste osutajate talletatud ebaseadusliku sisu puhul. Direktiivi 2000/31/EÜ artiklis 14 käsitletud teenuste osutamisel tuleks neid nõudeid samuti kohaldada, ilma et piirataks kõnealuse direktiivi artikli 15 kohaldamist, millega välistatakse asjaomastele teenuseosutajatele kõnealuse teabe üldise jälgimiskohustuse ja ebaseaduslikku tegevust näitavate faktide ja asjaolude otsimise üldise kohustuse kehtestamine, mõjutamata seejuures jälgimiskohustusi konkreetsetel juhtudel ning eelkõige piiramata riikide ametiasutuste poolt riiklike õigusaktide alusel esitatud korraldusi.
- (30) On asjakohane kaasata videote jagamise platvormide teenuseosutajad võimalikult suures ulatuses, kui rakendatakse käesoleva direktiivi kohaselt võetavaid asjaomaseid meetmeid. Seetõttu tuleks julgustada kaasreguleerimist.

Sellega seoses üheselt mõistetava ja järjepideva lähenemisviisi tagamiseks kogu liidus ei tohiks anda liikmesriikidele õigust nõuda videote jagamise platvormi teenuseosutajatelt käesolevas direktiivis kehtestatust rangemate meetmete võtmist alaealiste kaitseks kahjuliku sisu eest ning kõigi kodanike kaitseks vägivallale või vihkamisele õhutava sisu eest. Samas tuleks jätta liikmesriikidele võimalus võtta selliseid rangemaid meetmeid, kui kõnealune infosisu on ebaseaduslik, tingimusel et nad täidavad direktiivi 2000/31/EÜ artiklites 14 ja 15 kehtestatud nõudeid ning võtavad meetmeid seoses infosisuga veebisaitidel (mis sisaldavad või levitavad lastepornot), nagu nõutakse ja on lubatud Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2011/92/EL³⁵ artikli 25 kohaselt. Samuti peaks videote jagamise platvormi teenuseosutajatele jääma võimalus võtta vabatahtlikult rangemaid meetmeid.

- (31) Kui käesoleva direktiivi kohaselt võetakse asjakohaseid meetmeid alaealiste kaitseks kahjuliku sisu eest ning kõigi kodanike kaitseks vägivallale või vihkamisele õhutava sisu eest, siis tuleks hoolikalt leida tasakaal Euroopa Liidu põhiõiguste hartas kehtestatud kohaldatavate põhiõigustega. See on vajaduse korral eelkõige seotud õigusega era- ja perekonnaelu austamisele ning isikuandmete kaitsega, sõna- ja teabevabaduse, ettevõtlusvabaduse, diskrimineerimiskeelu ja lapse õigustega.
- (32) Käesoleva direktiiviga hõlmatud videote jagamise platvormi teenuseosutajad osutavad infoühiskonna teenuseid direktiivi 2000/31/EÜ artikli 2 punkti a tähenduses. Kui

³⁴ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 8. juuni 2000. aasta direktiiv 2000/31/EÜ infoühiskonna teenuste teatavate õiguslike aspektide, eriti elektroonilise kaubanduse kohta siseturul (EÜT L 178, 17.7.2000, lk 1).

³⁵ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 13. detsembri 2011. aasta direktiiv 2011/92/EL, mis käsitleb laste seksuaalse kuritarvitamise ja ärakasutamise ning lasteporno vastast võitlust ja mis asendab nõukogu raamotsuse 2004/68/JSK (ELT L 335, 17.12.2011, lk 1).

kõnealused teenuseosutajad on asutatud liikmesriigis, siis kohaldatakse nende suhtes seega siseturu eeskirju, mis on kehtestatud kõnealuse direktiivi artiklis 3. On asjakohane tagada, et samu eeskirju kohaldatakse videote jagamise platvormi teenuseosutajatele, kes ei ole asutatud liikmesriigis, et kaitsta käesolevas direktiivis kehtestatud alaealiste ja kodanike kaitsemeetmete tõhusust ning tagada võimaluste piires võrdsed võimalused, kui kõnealustel teenuseosutajatel on kas ematettevõtja või tütarettevõtja, mis on asutatud liikmesriigis, või kui kõnealused teenuseosutajad kuuluvad kontserni ja kõnealuse kontserni teine üksus on asutatud liikmesriigis. Selleks tuleks võtta meetmeid, et määrata kindlaks, millises liikmesriigis asutatuks võib kõnealuseid teenuseosutajaid pidada. Komisjoni tuleks teavitada iga liikmesriigi jurisdiktsiooni kuuluvatest teenuseosutajatest, kohaldades käesolevas direktiivis ja direktiivis 2000/31/EÜ kehtestatud asutamist käsitlevaid eeskirju.

- (33) Liikmesriigi reguleerivad asutused saavutavad nõutava struktuurilise sõltumatuse taseme vaid siis, kui nad on asutatud eraldiseisvate juriidiliste üksustena. Seetõttu peaksid liikmesriigid tagama riigi reguleerivate asutuste sõltumatuse nii valitsusest, avalik-õiguslikest asutustest kui ka tööstusharust, et tagada reguleerivate asutuste otsuste erapooletus. See sõltumatuse nõue ei tohiks piirata liikmesriikide võimalust asutada reguleerivaid asutusi, kes teostavad järelevalvet eri sektorite, nagu näiteks audiovisuaalsektor ja telekommunikatsioonisektor, üle. Riigi reguleerivate asutustel peaks olema täitmise tagamise volitused ning oma ülesannete täitmiseks vajalikud vahendid, st personal, oskusteave ja rahalised vahendid. Käesoleva direktiivi kohaselt asutatud riigi reguleerivate asutuste tegevusega tuleks tagada meediapluralismi, kultuurilise mitmekesisuse, tarbijate kaitse, siseturu ja ausa konkurentsi edendamise eesmärkide austamine.
- (34) Mis tahes osalisel, kelle kohta riigi reguleeriv asutus otsuse langetab, peaks olema õigus esitada kaebus asutusele, mis on otsusega seotud osalistest sõltumatu. Selline asutus võib olla kohus. Kaebuse esitamine ei tohiks piirata pädevuse jagunemist riiklikus kohtusüsteemides.
- (35) Selleks et tagada liidu audiovisuaalvaldkonda reguleeriva raamistiku järjepidev kohaldamine kõikides liikmesriikides, asutas komisjon oma 3. veebruari 2014. aasta otsusega³⁶ Euroopa audiovisuaalmeedia teenuseid reguleerivate asutuste töörühma. Euroopa audiovisuaalmeedia teenuseid reguleerivate asutuste töörühma ülesandeks on nõustada ja abistada komisjoni direktiivi 2010/13/EL järjepideval rakendamisel kõikides liikmesriikides ning hõlbustada koostööd riigi reguleerivate asutuste vahel, samuti riigi reguleerivate asutuste ja komisjoni vahel.
- (36) Euroopa audiovisuaalmeedia teenuseid reguleerivate asutuste töörühm on andnud positiivse panuse reguleerimistavade järjepidevuse edendamisse ning andnud komisjonile kõrgetasemelist nõu rakenduslikes küsimustes. Seetõttu tuleb töörühma ametlikult tunnustada ja tema osatähtsust käesoleva direktiiviga tugevdada. Seetõttu tuleks töörühm käesoleva direktiivi alusel uuesti asutada.
- (37) Komisjon peaks saama Euroopa audiovisuaalmeedia teenuseid reguleerivate asutuste töörühmaga vabalt konsulteerida mis tahes küsimuses, mis on seotud audiovisuaalmeedia teenuste ja videote jagamise platvormidega. Euroopa audiovisuaalmeedia teenuseid reguleerivate asutuste töörühm peaks abistama komisjoni, pakkudes talle oma teadmisi ja andes nõu ning toetades parimate tavade vahetamist. Eelkõige peaks komisjon Euroopa audiovisuaalmeedia teenuseid

³⁶ Komisjoni 3. veebruari 2014. aasta otsus C(2014) 462 (final) Euroopa audiovisuaalmeedia teenuseid reguleerivate asutuste töörühma loomise kohta.

reguleerivate asutuste tööühmaga konsulteerima direktiivi 2010/13/EL kohaldamisel eesmärgiga hõlbustada kõnealuse direktiivi ühtset rakendamist kogu digitaalse ühtse turu raames. Euroopa audiovisuaalmeedia teenuseid reguleerivate asutuste tööühm peaks komisjoni taotlusel esitama arvamusi, kaasa arvatud jurisdiktsiooni ja liidu tegevusjuhendite kohta alaealiste kaitse ja vihakõne ning suure rasva-, soola-/naatriumi- ja suhkrusisaldusega toite reklaamivate audiovisuaalsete äriliste teadaannete valdkonnas.

- (38) Käesoleva direktiiviga ei piirata liikmesriikide võimalust kehtestada kohustusi, millega tagatakse üldist huvi pakkuva infosisu avastatavus ja juurdepääs sellisele infosisule, järgides üldist huvi pakkuvate eesmärkide raames kindlaks määratud eesmäärke, milleks on meediapluralism, sõnavabadus ja kultuuriline mitmekesisus. Selliseid kohustusi tuleks kehtestada ainult juhul, kui need on vajalikud liikmesriigi poolt kooskõlas liidu õigusega selgelt kindlaks määratud üldist huvi pakkuvate eesmärkide saavutamiseks. Sellega seoses peaksid liikmesriigid eelkõige uurima regulatiivse sekkumise vajadust võrreldes tulemustega, mis tulenevad turujõudude mõjust. Kui liikmesriigid otsustavad kehtestada eeskirju avastatavuse kohta, peaksid nad seoses avaliku poliitika õigustatud huvidega kehtestama ettevõtjatele ainult proportsionaalseid kohustusi.
- (39) Käesolevas direktiivis järgitakse põhiõigusi ning järgitakse eelkõige Euroopa Liidu põhiõiguste hartas tunnustatud põhimõtteid. Eelkõige püütakse käesoleva direktiiviga igakülgset tagada õigus sõnavabadusele, ettevõtlusvabadus, õigus kohtulikule läbivaatamisele ning edendada Euroopa Liidu põhiõiguste hartas sätestatud lapse õiguste kohaldamist.
- (40) Juurdepääsu õigus poliitilistele uudistesaadetele on oluline, et kaitsta põhivabadust saada teavet ja et tagada liidu vaatajate huvide täielik ja nõuetekohane kaitse. Võttes arvesse audiovisuaalmeedia teenuste üha suurenevat tähtsust ühiskonna ja demokraatia seisukohast, tuleks poliitiliste uudiste ülekanded teha ELis piiriüleselt võimalikult laialdaselt kättesaadavaks, piiramata sealjuures autoriõiguse eeskirju.
- (41) Käesolevas direktiivis ei käsitleta rahvusvahelise eraõiguse norme, eelkõige kohtute pädevust reguleerivaid eeskirju ega lepinguliste ja lepinguväliste kohustuste suhtes kohaldatavat õigust.
- (42) Kooskõlas liikmesriikide ja komisjoni 28. septembri 2011. aasta ühise poliitilise deklaratsiooniga selgitavate dokumentide kohta³⁷ kohustuvad liikmesriigid põhjendatud juhtudel lisama ülevõtmismeetmeid käsitlevale teatele ühe või mitu dokumenti, milles selgitatakse seost direktiivi osade ja ülevõtvate siseriiklike õigusaktide vastavate osade vahel. Käesoleva direktiivi puhul leiab seadusandja, et selliste dokumentide edastamine on põhjendatud.
- (43) Seepärast tuleks direktiivi 2010/13/EL vastavalt muuta,
- ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA DIREKTIIVI:

Artikkel 1

Direktiivi 2010/13/EL muudetakse järgmiselt.

- (1) Artikli 1 lõiget 1 muudetakse järgmiselt:
- a) punktis a asendatakse alapunkt i järgmisega:

³⁷ ELT C 369, 17.12.2011, lk 14.

„i) „teenus“ – nagu on määratletud Euroopa Liidu toimimise lepingu artiklites 56 ja 57, kui teenuse või selle eristatava osa põhiline otstarve on pakkuda saateid meediateenuse osutaja toimetustavastutuse all, et teavitada või harida üldsust või lahutada nende meelt elektrooniliste sidevõrkude kaudu direktiivi 2002/21/EÜ artikli 2 punkti a tähenduses. Sellised audiovisuaalmeedia teenused on kas käesoleva lõike punktis e määratletud teleülekanDED või käesoleva lõike punktis g määratletud tellitavad audiovisuaalmeedia teenused;“;

b) lisatakse järgmine punkt aa:

„aa) „videote jagamise platvormi teenus“ – teenus Euroopa Liidu toimimise lepingu artiklites 56 ja 57 määratletud tähenduses, mis vastab järgmistele nõuetele:

i) teenus hõlmab suures mahus saadete või kasutaja loodud videote talletamist, mille üle videote jagamise platvormi teenuseosutajal puudub toimetustavastutus;

ii) talletatud infosisu korralduse määrab kindlaks teenuseosutaja, sealhulgas automaatsete vahendite või algoritmide, eelkõige teabe talletamise, kuvamise, märgiste lisamise ja järjestamise abil;

iii) teenuse või selle eristatava osa peamine otstarve on pakkuda üldsusele saateid ja kasutaja loodud videoid, mille eesmärk on teavitamine, meelelahutus või harimine;

iv) teenus tehakse kättesaadavaks elektrooniliste sidevõrkude kaudu direktiivi 2002/21/EÜ artikli 2 punkti a tähenduses.“;

c) punkt b asendatakse järgmisega:

„b) „saade“ – heliga või helita liikuvate kujutiste kogum, mis moodustab meediateenuse osutaja koostatud kava või kataloogi raames eraldi elemendi, sealhulgas pikad mängufilmid, lühivideod, spordisündmuste ülekanded, situatsioonikomöödiad, dokumentaalfilmid, lastesaated ja algupärased lavastused;“;

d) lisatakse punkt ba:

„ba) „kasutaja loodud video“ – heliga või helita liikuvate kujutiste kogum, mis moodustab eraldi elemendi, mille üks või mitu kasutajat on loonud ja/või üles laadinud videote jagamise platvormile;“;

e) lisatakse punkt da:

„da) „videote jagamise platvormi teenuseosutaja“ – füüsiline või juriidiline isik, kes osutab videote jagamise platvormi teenust;“;

(2) II peatüki pealkiri asendatakse järgmisega:

„AUDIOVISUAALMEEDIA TEENUSEID REGULEERIVAD ÜLDSÄTTED“;

(3) Artiklit 2 muudetakse järgmiselt:

a) lõike 3 punkt b asendatakse järgmisega:

„b) kui meediateenuse osutaja peakorter asub ühes liikmesriigis, kuid audiovisuaalmeedia teenust käsitlevad toimetustavastutused tehakse teises liikmesriigis, käsitatakse meediateenuse osutajat selles liikmesriigis asutatuna, kus töötab enamik audiovisuaalmeedia teenuse osutamises osalevatest töötajatest;“;

b) lisatakse järgmised lõiked 5a ja 5b:

„5a. Liikmesriigid teatavad komisjonile oma jurisdiktsiooni alla kuuluvate audiovisuaalmeedia teenuse osutajate loetelu ning lõigetes 2–5 kehtestatud

kriteeriumid, millele jurisdiktsioon tugineb. Nad teatavad seejärel komisjonile põhjendamatu viivitusega kõnealuse loetelu mis tahes muudatustest. Komisjon tagab, et pädevatel sõltumatutel reguleerivate asutustel on juurdepääs kõnealusele teabele.

5b. Kui käesoleva direktiivi artikleid 3 ja 4 kohaldades ei suuda asjaomased liikmesriigid kokku leppida, millisel liikmesriigil on jurisdiktsioon, siis annavad nad komisjonile põhjendamatu viivitusega sellest küsimusest teada. Komisjon võib esitada Euroopa audiovisuaalmeedia teenuseid reguleerivate asutuste töörühmale taotluse selles küsimuses arvamuse esitamiseks 15 tööpäeva jooksul alates komisjoni taotluse esitamisest. Kui komisjon esitab taotluse Euroopa audiovisuaalmeedia teenuseid reguleerivate asutuste töörühma arvamuse saamiseks, siis peatatakse artikli 3 lõikes 5 ja artikli 4 lõikes 5 kehtestatud tähtajad kuni Euroopa audiovisuaalmeedia teenuseid reguleerivate asutuste töörühma arvamuse vastuvõtmiseni.“;

(4) Artikkel 3 asendatakse järgmisega:

„Artikkel 3

1. Liikmesriigid tagavad teistest liikmesriikidest pärinevate audiovisuaalmeedia teenuste vastuvõtmisvabaduse ega piira nende taasedastamist oma territooriumil põhjustel, mis kuuluvad käesoleva direktiiviga koordineeritavatesse valdkondadesse.

2. Liikmesriigid võivad teha ajutiselt erandeid lõike 1 sätetest, kui teise liikmesriigi jurisdiktsiooni alla kuuluva meediateenuse osutaja pakutud audiovisuaalmeedia teenus:

a) rikub selgelt, oluliselt ja raskelt artikli 6 või artikli 12 või mõlema nimetatud artikli nõudeid;

b) kahjustab avalikku julgeolekut, sealhulgas riiklikku julgeolekut ja riigikaitset või põhjustab nende kahjustamise tõsise ohu või

c) kahjustab rahvatervist või põhjustab selle kahjustamise tõsise ohu.

3. Liikmesriigid võivad kohaldada lõiget 2 ainult juhul, kui täidetud on järgmised tingimused:

a) käesoleva lõike punktis b osutatud teatamisele eelneva 12 kuu jooksul on meediateenuse osutaja asjaomase liikmesriigi hinnangul rikkunud lõike 2 punkti a, b või c nõudeid vähemalt kahel korral;

b) asjaomane liikmesriik on teatanud meediateenuse osutajale, liikmesriigile, mille jurisdiktsioonis teenuseosutaja asub, ning komisjonile kirjalikult väidetavatest rikkumistest ja meetmetest, mida ta kavatseb võtta, kui kõnealused väidetavad rikkumised peaksid uuesti toimuma;

c) konsultatsioonid liikmesriigiga, mille jurisdiktsiooni alla teenuseosutaja kuulub, ja komisjoniga ei ole andnud rahuldavat lahendust ühe kuu jooksul alates punktis b käsitletud teate esitamisest;

d) meediateenuse osutaja on rikkunud lõike 2 punkti a, b või c vähemalt korra pärast käesoleva lõike punktis b kehtestatud teate esitamist;

e) teate esitanud liikmesriik on austanud asjaomase meediateenuse osutaja kaitseõigust ning on eelkõige andnud meediateenuse osutajale võimaluse väljendada oma seisukohta väidetavate rikkumiste kohta ning meetmete kohta, mida liikmesriik kavatseb võtta. Ta võtab nõuetekohaselt arvesse kõiki neid seisukohti ning samuti selle liikmesriigi seisukohti, mille jurisdiktsiooni alla teenuseosutaja kuulub.

Lõike 3 punkte a ja d kohaldatakse ainult lineaarsete teenuste suhtes.

4. Kolme kuu jooksul alates sellest, kui liikmesriik teatab lõigete 2 ja 3 kohaldamiseks võetud meetmetest ja pärast Euroopa audiovisuaalmeedia teenuseid reguleerivate asutuste töörühmaga konsulteerimist otsustab komisjon, kas need meetmed on ühenduse õigusega kooskõlas. See ajavahemik algab alates lõpliku teate kättesaamisele järgnevast päevast. Teadet käsitletakse lõplikuna, kui komisjon kolme kuu jooksul alates teate või mis tahes nõutud lisateabe kättesaamise päevast ei taotle täiendavat teavet.

Kui komisjon leiab, et teade ei ole täielik, palub ta esitada kogu vajaliku lisateabe. Komisjon teavitab liikmesriiki kõnealusele taotlusele vastuse kättesaamisest.

Kui asjaomane liikmesriik ei esita nõutud teavet komisjoni poolt kindlaks määratud ajavahemiku vältel või kui ta esitab mittetäieliku teabe, teeb komisjon otsuse, et liikmesriigi poolt lõike 2 kohaselt võetud meetmed ei ole liidu õigusega kooskõlas. Kui komisjon otsustab, et meetmed ei ole liidu õigusega kooskõlas, lõpetab liikmesriik viivitamata kõnealuste meetmete kohaldamise.

5. Lõiked 3 ja 4 ei piira ühegi menetluse, õiguskaitsevahendi ega sanktsiooni kohaldamist kõnealuse rikkumise suhtes selles liikmesriigis, kelle jurisdiktsiooni alla asjaomane meediateenuse osutaja kuulub.

6. Liikmesriigid võivad kiireloomulistel juhtudel teha erandeid lõike 3 punktides b ja c ettenähtud tingimustest. Kui erand tehakse, siis teatatakse meetmetest lühima võimaliku aja jooksul komisjonile ja liikmesriigile, kelle jurisdiktsiooni alla meediateenuse osutaja kuulub, märkides põhjused, miks liikmesriik peab olukorda sedavõrd kiireloomuliseks, et vajalik on kõnealustest tingimustest erandi tegemine.

7. Ilma et see piiraks liikmesriikide võimalust võtta lõikes 6 osutatud meetmeid, uurib komisjon võimalikult kiiresti, kas teatatud meetmed vastavad liidu õigusele. Kui komisjon jõuab järeldusele, et meetmed ei ole liidu õigusega kooskõlas, nõuab komisjon kõnealuselt liikmesriigilt mis tahes kavandatud meetme võtmisest loobumist või selle meetme kohaldamise viivitamatut lõpetamist.

8. Liikmesriigid ja komisjon vahetavad korrapäraselt kogemusi ja parimaid tavaid seoses lõigetes 2–7 kehtestatud menetlusega artikli 29 kohaselt loodud kontaktkomitee ja Euroopa audiovisuaalmeedia teenuseid reguleerivate asutuste töörühma raames.“;

(5) Artiklit 4 muudetakse järgmiselt:

a) lõige 1 asendatakse järgmisega:

„1. Liikmesriigid võivad nende jurisdiktsiooni alla kuuluvatelt meediateenuse osutajatelt nõuda artiklites 5, 6, 6a, 9, 10, 11, 12, 13, 16, 17, 19–26, 30 ja 30a kehtestatuga võrreldes üksikasjalikumate või rangemate eeskirjade järgimist, tingimusel et need eeskirjad on kooskõlas liidu õigusega.“;

b) lõikes 3 lisatakse pärast esimese lõigu punkti b järgmine teine lõik:

„Liikmesriik, kes võttis meetmeid kooskõlas lõike 2 punktidega a ja b, peaks põhjendama, millel tema hinnang väidetava rikkumise kohta tugineb.“;

c) lõiked 4 ja 5 asendatakse järgmistega:

„4. Liikmesriik võib võtta lõike 3 kohaseid meetmeid üksnes juhul, kui täidetud on järgmised tingimused:

a) ta on teatanud komisjonile ja liikmesriigile, kus ringhäälinguorganisatsioon on asutatud, oma kavatsusest võtta selliseid meetmeid, põhjendades samal ajal, millel tema hinnangud põhinevad,

b) ta on austanud asjaomase ringhäälinguorganisatsiooni kaitseõigust ning on eelkõige andnud ringhäälinguorganisatsioonile võimaluse väljendada oma seisukohta väidetavate rikkumiste kohta ning meetmete kohta, mida teate esitanud liikmesriik kavatseb võtta;

c) komisjon on pärast Euroopa audiovisuaalmeedia teenuseid reguleerivate asutuste töörühmaga konsulteerimist otsustanud, et need meetmed on kooskõlas liidu õigusega ning eelkõige et neid meetmeid lõigete 2 ja 3 alusel võtva liikmesriigi hinnangud on nõuetekohaselt põhjendatud.

5. Komisjon teeb otsuse selle kohta, kas meetmed on kooskõlas liidu õigusega, kolme kuu jooksul alates lõike 4 punkti a kohase teate saamisest. See ajavahemik algab alates lõpliku teate kättesaamisele järgnevast päevast. Teadet käsitletakse lõplikuna, kui komisjon kolme kuu jooksul alates teate või mis tahes nõutud lisateabe kättesaamise päevast ei taotle täiendavat teavet.

Kui komisjon leiab, et teade ei ole täielik, palub ta esitada kogu vajaliku lisateabe. Komisjon teavitab liikmesriiki kõnealusele taotlusele vastuse kättesaamisest.

Kui asjaomane liikmesriik ei esita nõutud teavet komisjoni poolt kindlaks määratud ajavahemiku vältel või kui ta esitab mittetäieliku teabe, teeb komisjon otsuse, et liikmesriigi poolt lõike 3 kohaselt võetud meetmed ei ole liidu õigusega kooskõlas. Kui komisjon otsustab, et meetmed ei ole liidu õigusega kooskõlas, loobub kõnealune liikmesriik kavandatud meetmete võtmisest.“;

d) lõige 7 asendatakse järgmisega:

„7. Liikmesriigid soodustavad kaas- ja enesereguleerimist riigi tasandil käesoleva direktiiviga koordineeritud valdkondades vastu võetud tegevusjuhendite abil nende õigussüsteemis lubatud ulatuses. Kõnealused tegevusjuhendid peavad olema asjaomaste liikmesriikide põhiliste sidusrühmade seas laialdaselt aktsepteeritud. Tegevusjuhendites tuleb selgelt ja üheselt mõistetavalt kirjeldada nende eesmärgi. Neis tuleb tagada kehtestatud eesmärkide korrapärane, läbipaistev ja sõltumatu järelevalve ning saavutuste hindamine. Neis tuleb ette näha tõhus jõustamine, sealhulgas vajaduse korral tõhusad ja proportsionaalsed karistused.

Tegevusjuhendite allkirjastajad peavad esitama komisjonile artikli 6a lõikes 3 ning artikli 9 lõigetes 2 ja 4 osutatud liidu tegevusjuhendite kavandid ning olemasolevate liidu tegevusjuhendite muudatused või laiendused.

Komisjon võib paluda, et Euroopa audiovisuaalmeedia teenuseid reguleerivate asutuste töörühm esitaks arvamuse kõnealuste tegevusjuhendite kavandite, muudatuste või laienduste kohta. Komisjon võib vajaduse korral need tegevusjuhendid avaldada.“;

(6) III peatüki pealkiri asendatakse järgmisega:

„AUDIOVISUAALMEEDIA TEENUSTE SUHTES KOHALDATAVAD SÄTTED“;

(7) Artikli 5 punkt d asendatakse järgmisega:

„d) liikmesriik, mille jurisdiktsiooni alla meediateenuse osutajad ja pädevad reguleerivad asutused või järelevalveasutused kuuluvad.“;

(8) Artikkel 6 asendatakse järgmisega:

Liikmesriigid tagavad asjakohaste meetmetega, et nende jurisdiktsiooni alla kuuluvate meediateenuse osutajate osutatavad audiovisuaalmeedia teenused ei sisalda vägivallale või vihkamisele õhutamist, mis on suunatud soo, rahvusliku või etnilise päritolu, usutunnistuse või veendumuste, puude, vanuse või seksuaalse sättumuse alusel määratletud konkreetse isikute rühma või kõnealuse rühma liikme vastu.“;

- (9) Lisatakse artikkel 6a:

„Artikkel 6a

1. Liikmesriigid tagavad, et audiovisuaalmeedia teenuse osutajad esitavad vaatajatele piisava teabe infosisu kohta, mis võib kahjustada alaealiste füüsilist, vaimset või kõlblist arengut. Liikmesriigid võivad sel otstarbel kasutada audiovisuaalmeedia teenuse infosisu olemust näitavate kirjelduste süsteemi.

2. Käesoleva artikli rakendamisel ergutavad liikmesriigid kaasreguleerimist.

3. Komisjon ja Euroopa audiovisuaalmeedia teenuseid reguleerivate asutuste töörühm julgustavad meediateenuse osutajaid vahetama parimaid tavasid kaasreguleerimise süsteemide kohta liidus. Kui see on asjakohane, aitab komisjon kaasa liidu tegevusjuhendite väljatöötamisele.“;

- (10) Artikkel 7 jäetakse välja;

- (11) Artiklit 9 muudetakse järgmiselt:

a) lõige 2 asendatakse järgmisega:

„2. Liikmesriigid ja komisjon ergutavad selliste enese- ja kaasreguleerimise tegevusjuhendite väljatöötamist, mis käsitlevad sellistes saadetes või saadete ajal, mille vaatajaskonnast märkimisväärne osa on lapsed, edastatavaid asjakohatuid audiovisuaalseid ärilisi teadaandeid toitumisalase või füsioloogilise mõjuga toitaineid ja muid aineid sisaldavate toitude ja jookide kohta, eelkõige nende kohta, mis sisaldavad rasva, trans-rasvhappeid, soola/naatriumi ja suhkruid, mille liigne tarbimine toidus tervikuna ei ole soovitatav.

Kõnealuseid tegevusjuhendeid tuleks kasutada, et vähendada tõhusalt alaealiste kokkupuutumist suure soola-, suhkru- või rasvasisaldusega toite ja jookide käsitlevate või muul viisil nende riiklike või rahvusvaheliste toitumisjuhistega sobimatute audiovisuaalsete äriliste teadaannetega. Kõnealuste tegevusjuhendite abil tuleks tagada, et audiovisuaalsed ärilised teadaanded ei rõhuta selliste toitude ja jookide toiteväärtuse positiivseid aspekte.

Komisjon ja Euroopa audiovisuaalmeedia teenuseid reguleerivate asutuste töörühm julgustavad vahetama parimaid tavasid enese- ja kaasreguleerimise süsteemide kohta liidus. Kui see on asjakohane, aitab komisjon kaasa liidu tegevusjuhendite väljatöötamisele.“;

b) lisatakse lõiked 3 ja 4:

„3. Liikmesriigid ja komisjon ergutavad töötama välja enese- ja kaasreguleerimise tegevusjuhendid, mis käsitlevad asjakohatuid audiovisuaalseid ärilisi teadaandeid alkoholsete jookide kohta. Kõnealuseid tegevusjuhendeid tuleks kasutada, et tõhusalt piirata alaealiste kokkupuutumist alkoholsete jookide audiovisuaalsete äriliste teadaannetega.

4. Komisjon ja Euroopa audiovisuaalmeedia teenuseid reguleerivate asutuste töörühm julgustavad vahetama parimaid tavasid enese- ja kaasreguleerimise süsteemide kohta

liidus. Kui seda peetakse asjakohaseks, aitab komisjon kaasa liidu tegevusjuhendite väljatöötamisele.“;

(12) Artikli 10 punkt b asendatakse järgmisega:

„b) nende abil ei tohi otseselt soodustada kaupade ega teenuste ostmist või rentimist;“;

(13) Artikkel 11 asendatakse järgmisega:

„Artikkel 11

1. Lõikeid 2, 3 ja 4 kohaldatakse üksnes nende saadete suhtes, mis on toodetud pärast 19. detsembrit 2009.

2. Tootepaigutust on vastuvõetav kõigis audiovisuaalmeedia teenustes, välja arvatud uudistesaadetes ja aktuaalseid poliitilisi sündmusi käsitlevates saadetes, tarbijaküsimusi käsitlevates saadetes, religioosse sisuga saadetes ja saadetes, mille vaatajaskonnast märkimisväärne osa on lapsed.

3. Saated, mis sisaldavad tootepaigutust, peavad täitma järgmisi nõudeid:

a) nende infosisu ja teleülekannete puhul nende edastamisega ei tohi mingil juhul mõjutada viisil, mis avaldaks mõju meediateenuse osutaja vastutusele ja toimetuse sõltumatusele;

b) nende abil ei soodustata otseselt kaupade ega teenuste ostmist või rentimist;

c) vaatajaid teavitatakse selgelt tootepaigutuse olemasolust. Vaatajate võimaliku segaduse vältimiseks märgistatakse tootepaigutust sisaldavad saated asjakohaselt saate alguses ja lõpus ning pärast reklaamipausi.

Erandkorras võivad liikmesriigid loobuda punktis c sätestatud nõuete kohaldamisest, tingimusel et kõnealust saadet ei ole tootnud ega tellinud meediateenuse osutaja ise ega temaga seotud ettevõtte.

4. Igal juhul ei tohi saated sisaldada järgmiste toodete paigutust:

a) tubakatooted või sigaretid või selliste ettevõtete tootepaigutus, kelle põhitegevuseks on sigarettide ja muude tubakatoodete tootmine ja müük;

b) konkreetsed ravimid või raviteenused, mis on selles liikmesriigis, kelle jurisdiktsiooni alla meediateenuse osutaja kuulub, kättesaadavad üksnes tervishoiutöötaja väljastatava retsepti või ettekirjutuse alusel.“;

(14) Artikkel 12 muudetakse III peatüki osaks ja asendatakse järgmisega:

„Artikkel 12

Liikmesriigid võtavad asjakohaseid meetmeid tagamaks, et nende jurisdiktsiooni alla kuuluvate audiovisuaalmeedia teenuse osutajate edastatavad saated, mis võivad kahjustada alaealiste füüsilist, vaimset või kõlblist arengut, tehakse kättesaadavaks üksnes viisil, mis tagab selle, et alaealised tavaliselt neid ei kuule ega näe. Kõnealused meetmed võivad hõlmata edastusaja valimist, vanuse kontrollimise vahendeid või muid tehnilisi meetmeid. Need peavad olema proportsionaalsed saatest tuleneva võimaliku kahjuga.

Kõige kahjulikumale sisule, näiteks põhjendamatut vägivalda ja pornograafiat sisaldavale infosisule, kohaldatakse kõige rangemaid meetmeid, näiteks krüpteerimist ja tõhusat vanemlikku kontrolli.“;

(15) Artikkel 13 asendatakse järgmisega:

„Artikkel 13

1. Liikmesriigid tagavad, et nende jurisdiktsiooni alla kuuluvad tellitavate audiovisuaalmeedia teenuste osutajad tagavad oma kataloogist vähemalt 20 % suuruse osa Euroopa päritoluga teoste jaoks ning tagavad kõnealuste teoste esiletoomise.

2. Liikmesriigid võivad nõuda, et nende jurisdiktsiooni alla kuuluvad tellitava audiovisuaalmeedia teenuse osutajad panustaksid rahaliselt Euroopa päritoluga teoste tootmisesse, sealhulgas infosisusse tehtavate otseinvesteeringute ja riiklikesse fondidesse tehtavate osamaksete kaudu. Liikmesriigid võivad nõuda, et kõnealuseid rahalisi osamakseid teeksid nende territooriumil asuvale vaatajaskonnale suunatud tellitava audiovisuaalmeedia teenuse osutajad, kes on asutatud teistes liikmesriikides. Sellisel juhul põhinevad rahalised osamaksed ainult nendes liikmesriikides teenitud tuludel, kuhu teenuseid suunatakse. Liikmesriik, kus teenuseosutaja on asutatud, võtab rahalist osamaket kehtestades arvesse mis tahes rahalisi osamakseid, mille on kehtestanud liikmesriigid, kuhu teenuseosutaja oma teenuseid suunab. Mis tahes rahalised osamaksed peavad olema kooskõlas liidu õigusega ja eelkõige riigiabi eeskirjadega.

3. Liikmesriigid annavad komisjonile lõigete 1 ja 2 rakendamisest aru hiljemalt *[kuupäev – hiljemalt kolm aastat pärast vastuvõtmist]* ja seejärel iga kahe aasta järel.

4. Komisjon annab liikmesriikide esitatud teabe ja sõltumatu uuringu alusel Euroopa Parlamendile ja nõukogule aru lõigete 1 ja 2 kohaldamise kohta, võttes arvesse turu ja tehnika arengut ning kultuurilise mitmekesisuse eesmärki.

5. Liikmesriigid loobuvad lõigetes 1 ja 2 sätestatud nõuetest väikese käibe või väikese vaatajaskonnaga teenuseosutajate puhul või kui teenuseosutaja on väike- või mikroettevõtjad. Liikmesriigid võivad kõnealustest nõuetest loobuda ka juhul, kui need oleksid tellitavate audiovisuaalmeediateenuste olemuse või teema tõttu ebaotstarbekad või põhjendamatud.“;

(16) Artikli 20 lõikes 2 asendatakse esimene lause järgmisega:

„Telefilmide (välja arvatud telesarjad, seriaalid ja dokumentaalfilmid), kinematograafiateoste ja uudistesaadete edastamise korral võib teha ühe katkestuse iga vähemalt programmikohase 20-minutilise ajavahemiku kohta telereklaamide ja/või otsepakkumiste näitamiseks.“;

(17) Artikkel 23 asendatakse järgmisega:

„Artikkel 23

1. Telereklaamilõikude ja otsepakkumiste lõikude osakaal ajavahemikus 7.00–23.00 ei tohi ületada 20 %.

2. Lõiget 1 ei kohaldata:

a) teadaannete suhtes, mida ringhäälinguorganisatsioon edastab seoses oma saadetega, ning otseselt nendest saadetest tulenevate lisatoodete suhtes või samasse meediakontserni kuuluvate teiste üksuste saadete kohta esitatud teadaannete suhtes;

b) sponsorlusteadete suhtes;

c) tootepaigutuste suhtes.“;

- (18) VIII peatükk jäetakse välja;
- (19) Lisatakse IXa peatükk:

„IXa PEATÜKK

VIDEOTE JAGAMISE PLATVORMI TEENUSTE SUHTES KOHALDATAVAD SÄTTED

Artikkel 28a

1. Ilma et see piiraks direktiivi 2000/31/EÜ artiklite 14 ja 15 kohaldamist, tagavad liikmesriigid, et videote jagamise platvormi teenuseosutajad võtavad asjakohased meetmed, et:

a) kaitsta alaealisi infosisu eest, mis võib kahjustada nende füüsilist, vaimset või kõlbelist arengut;

b) kaitsta kõiki kodanikke infosisu eest, mis sisaldab vägivallale või vihkamisele õhutamist, mis on suunatud soo, rassi, nahavärvi, usutunnistuse, põlvnemise või rahvusliku või etnilise päritolu alusel määratletud isikute rühma või kõnealuse rühma liikme vastu.

2. Nõuetekohased meetmed lõike 1 eesmärgil määratakse kindlaks, võttes arvesse kõnealuse infosisu olemust, sellest põhjustatavat võimalikku kahju, kaitstavate inimeste kategooria omadusi ning asjakohaseid õigusi ja õigustatud huve, sealhulgas videote jagamise platvormi teenuseosutajate ning infosisu loonud ja/või üleslaadinud kasutajate õigusi ja õigustatud huve ning avalikku huvi.

Kõnealused meetmed hõlmavad vajaduse korral järgmist:

a) lõike 1 punktis b osutatu kohaselt vägivallale või vihkamisele õhutamise ning vastavalt artiklite 6 ja 12 kohaselt alaealiste füüsilist, vaimset või kõlbelist arengut kahjustada võiva infosisu mõiste kindlaksmääramine ja kohaldamine videote jagamise platvormi teenuseosutajate tingimustes;

b) selliste mehhanismide loomine ja käitamine, mis võimaldavad videote jagamise platvormi kasutajatel teatada asjaomasele videote jagamise platvormi teenuseosutajale tema platvormil talletatud lõikes 1 osutatud infosisust või see tema jaoks märkida;

c) videote jagamise platvormi kasutajate vanuse kontrollimise süsteemide loomine ja käitamine seoses alaealiste füüsilist, vaimset või kõlbelist arengut kahjustada võiva infosisuga;

d) selliste süsteemide loomine ja käitamine, mis võimaldavad videote jagamise platvormide kasutajatel hinnata lõikes 1 osutatud infosisu;

e) vanemliku kontrolli süsteemide tagamine seoses infosisuga, mis võib kahjustada alaealiste füüsilist, vaimset või kõlbelist arengut;

f) selliste süsteemide loomine ja käitamine, mille kaudu videote jagamise platvormide teenuseosutajad selgitavad videote jagamise platvormide kasutajatele, milline mõju on punktis b osutatud teatamisel ja märkimisel.

3. Lõigetes 1 ja 2 osutatud meetmete rakendamise otstarbel julgustavad liikmesriigid kaasreguleerimist, nagu on kehtestatud artikli 4 lõikes 7.

4. Liikmesriigid võtavad kasutusele vajalikud mehhanismid, et hinnata videote jagamise platvormi teenuseosutajate poolt võetud lõigetes 2 ja 3 osutatud meetmete

asjakohasust. Liikmesriigid annavad selle ülesande artikli 30 kohaselt määratud ametiasutustele.

5. Liikmesriigid ei kehtesta videote jagamise platvormi teenuseosutajatele lõigetes 1 ja 2 osutatud meetmetest rangemaid meetmeid. Liikmesriikidel ei takistata rangemate meetmete kehtestamist seoses ebaseadusliku infosisuga. Selliste meetmete võtmisel järgivad liikmesriigid kohaldatavas liidu õiguses sätestatud tingimusi, näiteks asjakohasel juhul direktiivi 2000/31/EÜ artiklites 14 ja 15 või direktiivi 2011/92/EL artiklis 25 sätestatud tingimusi.

6. Liikmesriigid tagavad, et lõigetes 1 ja 2 osutatud asjakohaste meetmete kohaldamisega seotud kasutajate ja videote jagamise platvormi teenuseosutajate vaheliste vaidluste lahendamiseks on olemas kaebuste esitamise ja õiguskaitse mehhanismid.

7. Komisjon ja Euroopa audiovisuaalmeedia teenuseid reguleerivate asutuste töörühm julgustavad videote jagamise platvormi teenuseosutajaid vahetama parimaid tavaid kaasreguleerimise süsteemide kohta liidus. Kui see on asjakohane, aitab komisjon kaasa Euroopa Liidu tegevusjuhendite väljatöötamisele.

8. Videote jagamise platvormi teenuseosutajad või vajaduse korral kõnealuseid teenuseosutajaid selles valdkonnas esindavad organisatsioonid esitavad komisjonile liidu tegevusjuhendite kavandid või olemasolevate liidu tegevusjuhendite muudatused. Komisjon võib taotleda, et Euroopa audiovisuaalmeedia teenuseid reguleerivate asutuste töörühm esitaks arvamuse kõnealuste tegevusjuhendite kavandite, muudatuste või laienduste kohta. Komisjon võib kõnealuseid tegevusjuhendeid asjakohaselt avalikkusele tutvustada.

Artikkel 28b

1. Liikmesriigid tagavad, et videote jagamise platvormi teenuseosutajaid, kes ei ole asutatud nende territooriumil, kuid kelle emaettevõtja või tütarettevõtja on asutatud nende territooriumil või kes kuuluvad sellisesse kontserni, mille teine üksus on asutatud nende territooriumil, käsitatakse nende territooriumil asutatuna direktiivi 2000/31/EÜ artikli 3 lõike 1 otstarbel.

Kui emaettevõtja või tütarettevõtja või kontserni teine üksus on asutatud teises liikmesriigis, siis käsitatakse esimese lõigu kohaldamise eesmärgil teenuseosutajat selles liikmesriigis asutatuna, kus on asutatud tema emaettevõtja, või kui tema emaettevõtja ei ole liikmesriigis asutatud, siis kus on asutatud tema tütarettevõtja, või kui tema tütarettevõtja ei ole liikmesriigis asutatud, siis kus on asutatud kontserni muu üksus.

Kui on mitu tütarettevõtjat, millest igaüks on asutatud eri liikmesriigis, või kui on mitu kontserni üksust, millest igaüks on asutatud eri liikmesriigis, tagab asjaomane liikmesriik teise lõigu kohaldamise eesmärgil, et teenuseosutaja määrab kindlaks, millises neist liikmesriikidest teda asutatuks peetakse.

2. Liikmesriigid teatavad komisjonile oma territooriumil asutatud videote jagamise platvormi teenuseosutajate loetelu ning direktiivi 2000/31/EÜ artikli 3 lõikes 1 ja käesoleva artikli lõikes 1 kehtestatud kriteeriumid, millele jurisdiktsioon tugineb. Nad ajakohastavad seda loetelu regulaarselt. Komisjon tagab, et pädevatel sõltumatutel reguleerivatel asutustel on juurdepääs kõnealusele teabele.“;

(20) XI peatüki pealkiri asendatakse järgmisega:

„LIIKMESRIIKIDE REGULEERIVAD ASUTUSED“;

(21) Artikkel 30 asendatakse järgmisega:

„Artikkel 30

1. Iga liikmesriik nimetab ühe või mitu sõltumatut riiklikku reguleerivat asutust. Liikmesriigid tagavad, et kõnealused asutused on juriidiliselt eraldiseisvad ja funktsionaalselt sõltumatud mis tahes teisest avalik-õiguslikust või eraasutusest. See ei piira võimalust, et liikmesriigid asutavad reguleerivaid asutusi, kes teostavad järelevalvet eri sektorite üle.

2. Liikmesriigid tagavad, et riigi reguleerivad asutused kasutavad oma volitusi erapooletult ja läbipaistvalt ning kooskõlas käesoleva direktiivi eesmärkidega, eelkõige seoses meediapluralismi, kultuurilise mitmekesisuse, tarbijakaitse ja siseturuga ning ausa konkurentsi edendamisega.

Riigi reguleerivad asutused ei küsi seoses neile liidu õigust rakendavate riiklike õigusaktidega määratud ülesannete täitmisega juhiseid teiselt asutuselt ega allu teise asutuse juhistele. See ei välista siseriikliku riigiõiguse kohast järelevalvet.

3. Sõltumatute reguleerivate asutuste pädevused ja volitused ning nende vastutuse tagamise meetodid kehtestatakse üheselt mõistetavalt õigusaktides.

4. Liikmesriigid tagavad, et riigi reguleerivatel asutustel on oma ülesannete tulemuslikuks täitmiseks piisavad täitmise tagamise volitused.

5. Riigi reguleeriva asutuse juhataja või riigi reguleerivas asutuses seda ülesannet täitvad kollegiaalse kogu liikmeid võib ametist vabastada ainult juhul, kui nad ei täida enam neile oma ülesannete täitmiseks kehtestatud tingimusi, mis on eelnevalt kehtestatud siseriiklikus õiguses. Ametist vabastamise otsus avalikustatakse ja ametist vabastamise põhjendused tehakse kättesaadavaks.

6. Liikmesriigid tagavad, et sõltumatutel riigi reguleerivatel asutustel on eraldiseisvad aastaeelarved. Eelarved avalikustatakse. Liikmesriigid tagavad samuti, et riigi reguleerivatel asutustel on piisavad rahalised vahendid ja personal, et täita neile määratud ülesandeid ning et osaleda aktiivselt Euroopa audiovisuaalmeedia teenuseid reguleerivate asutuste töörühmas ja selle tegevusele kaasa aidata.

7. Liikmesriigid tagavad, et riigi tasandil on olemas tulemuslikud mehhanismid, mille abil mis tahes kasutajal või meediateenuse osutajal või videote jagamise platvormi teenuseosutajal, kellele riikliku reguleeriva asutuse otsus mõju avaldab, on õigus esitada otsuse peale edasikaebus edasikaebusi käsitlevale asutusele. Edasikaebusi käsitlev asutus on edasikaebuses osalevatest pooltest sõltumatu.

Kõnealusel edasikaebusi käsitleval asutusel, milleks peaks olema kohus, on oma funktsioonide tõhusaks täitmiseks asjakohased teadmised. Liikmesriigid tagavad, et juhtumi asjaolusid võetakse nõuetekohaselt arvesse ja et olemas on toimiv edasikaebamise mehhanism.

Kuni edasikaebuse lahendamiseni kehtib riigi reguleeriva asutuse otsus, kui vastavalt riiklikele õigusaktidele ei kohaldata ajutisi meetmeid.“;

(22) Lisatakse artikkel 30a:

„Artikkel 30a

1. Käesolevaga asutatakse Euroopa audiovisuaalmeedia teenuseid reguleerivate asutuste töörühm.

2. Töörühm koosneb riigi sõltumatutest reguleerivatest asutustest audiovisuaalmeedia teenuste valdkonnas. Neid esindavad audiovisuaalmeedia teenuse järelevalve eest peamiselt vastutavate riigi reguleerivate asutuste juhid või nimetatud kõrgetasemelised esindajad või kui riigi reguleeriv asutus puudub, siis asjaomase riigi menetluste kohaselt valitud muud esindajad. Töörühma koosolekutel osaleb komisjoni esindaja.

3. Euroopa audiovisuaalmeedia teenuseid reguleerivate asutuste töörühma ülesanded on järgmised:

a) nõustada ja abistada komisjoni töös, mille eesmärk on tagada audiovisuaalmeedia teenuste regulatiivse raamistiku järjepidev rakendamine kõikides liikmesriikides;

b) nõustada ja abistada komisjoni tema pädevusalasse kuuluvates audiovisuaalmeedia teenustega seotud mis tahes küsimustes. Kui see on põhjendatud komisjoni nõustamiseks teatavates küsimustes, võib töörühm konsulteerida turuosaliste, tarbijate ja lõppkasutajatega, et koguda vajalikku teavet;

c) tagada kogemuste ja heade tavade vahetamine audiovisuaalmeedia teenuste regulatiivse raamistiku kohaldamise kohta;

d) teha koostööd ja tagada oma liikmetele teave, mis on vajalik käesoleva direktiivi ja eelkõige selle artiklite 3 ja 4 kohaldamiseks;

e) esitada komisjoni taotluse korral arvamusi artikli 2 lõikes 5b, artikli 6a lõikes 3 ning artikli 9 lõigetes 2 ja 4 ette nähtud küsimuste kohta ning audiovisuaalmeedia teenustega seotud mis tahes küsimuste kohta, eelkõige alaealiste kaitse ja vihkamisele õhutamise valdkonnas.

4. Komisjonile antakse volitus võtta rakendusakti abil vastu Euroopa audiovisuaalmeedia teenuseid reguleerivate asutuste töörühma kodukord.“;

(23) Artikkel 33 asendatakse järgmisega:

„Artikkel 33

Komisjon jälgib direktiivi, sealhulgas riigi tasandil enese- ja kaasreguleerimise teel kehtestatud tegevusjuhendite kohaldamist liikmesriikides.

Komisjon esitab hiljemalt *[kuupäev – hiljemalt neli aastat pärast käesoleva direktiivi vastuvõtmist]* ja seejärel iga kolme aasta järel Euroopa Parlamendile, nõukogule ning Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomiteele aruande käesoleva direktiivi kohaldamise kohta.

Komisjon esitab hiljemalt *[kuupäev – hiljemalt 10 aastat pärast käesoleva direktiivi vastuvõtmist]* Euroopa Parlamendile ja nõukogule järeelhindamise, millega on vajaduse korral kaasas ettepanekud direktiivi läbivaatamiseks, et mõõta direktiivi mõju ja lisandväärtust.“

Artikkel 2

1. Liikmesriigid jõustavad käesoleva direktiivi järgimiseks vajalikud õigus- ja haldusnormid hiljemalt *[kuupäev – hiljemalt üks aasta pärast käesoleva direktiivi*

jõustumist]. Liikmesriigid edastavad kõnealuste normide teksti viivitamata komisjonile.

Kui liikmesriigid need normid vastu võtavad, lisavad nad nendesse normidesse või nende normide ametliku avaldamise korral nende juurde viite käesolevale direktiivile. Sellise viitamise viisi näevad ette liikmesriigid.

2. Liikmesriigid edastavad komisjonile käesoleva direktiiviga reguleeritavas valdkonnas nende poolt vastuvõetud põhiliste siseriiklike õigusnormide teksti.

Artikkel 3

Käesolev direktiiv jõustub kahekümnendal päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas*.

Artikkel 4

Käesolev direktiiv on adresseeritud liikmesriikidele.

Brüssel,

Euroopa Parlamendi nimel
president

Nõukogu nimel
eesistuja